

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Α' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 6

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ✕ Ν. ΠΙΛΑΒΙΟΣ, ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1905

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

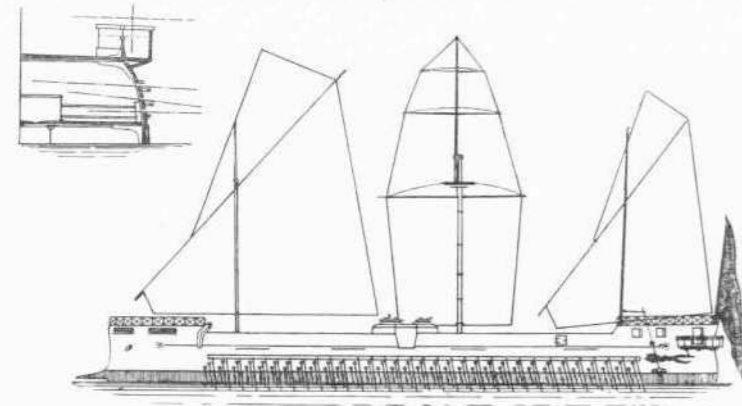
[Αι εικόνες τῆς ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν Ἀθήναις θερμοτάτης δεξιῶσος τῆς χαριτωμένης Ἀνάσσης καθυστερήσασαι θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος].

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

ΥΠΟ Κ. ΣΑΡΑΦΗ ΥΠΟΠΛΟΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ Β. ΜΑΥΤΙΚΟΥ

[Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος]

Έντεϋθεν προήλθεν η άμεσος αύξησης του όγκου των έφεξης έξαρωθέντων πολεμικών πλοίων και, των ιστίων άρξαιμένων πλέον να καταλαμβάνωσι την θέση του ιδιαίτοντος προσωπηρος εις κοινούς εν ειρήνη πλοίας, το προσανέμισμα και αί της πορείας άναστροφάι διηκολύνθησαν δι' άναβάσεως του έμβό-

ΣΧΕΔ. 6. Τύπος πέντηρης.

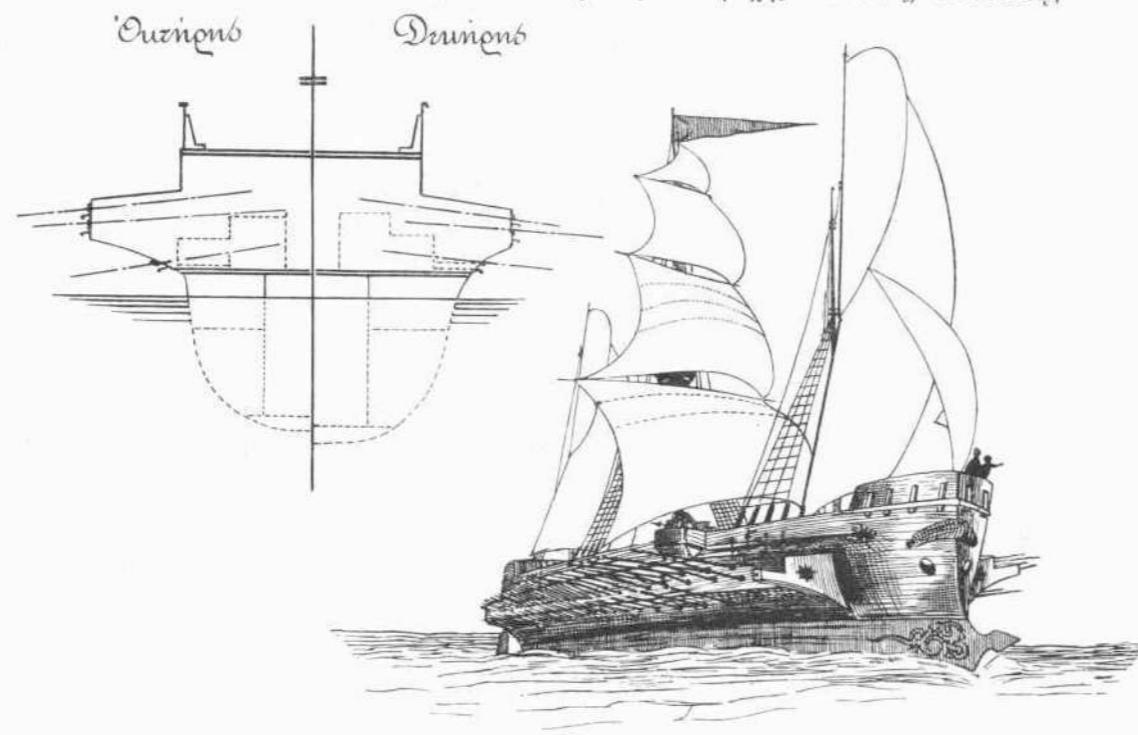
λου ύπερ το ύδωρ και άντικαταστάσεως του ύποζώματος με στερεωτικάς της στείρας δοκούς και διαδοκίδας εις το ύψος σχεδόν του ύποφράγματος, η κατά τι ύπερτερον. Τούτων δε τελεσθέντων και της από συρράξεων πεζομαχίας φυσικώς εις το προσκήνιον των άγωνων προελθούσης, οι κοπηλάται άπετέλεσαν μόνιμον του πληρώματος τάξιν, μόνον εν ανάγκη παρέχουσαν διά τμήματος αυτής επικουρίαν όπλιτικού. Και διεστάλθη το σώμα των από του καταστρώματος χειριζόμενων τα τηλεβόλα και άγγέμαχα όπλα έπιβατών, οι όποιοι φροντίς κατεβάλλετο να συγκροτώνται ως οίον τε πολυαριθμότεροι ένδον. Τέλος δε, το διά την ύδροστατικήν άριότητα άπαραιτήτως χρήσιμον και εφαρμοσθέν βύθισμα της τροπίδος, έσχε συνέπειαν άμεσον την ουσιαδή μειώσιν της εύρησεως περι τας διά προσαρξέως των πλοίων άποβάσεις επί κατά γην έξδροπραξίαις.

Η εξέλιξις αυτή, η όποία διετήρησεν άνεπαφον το εκ των χειρών κινητήριον έργον διά τας ναυμαχίας και διεμόρφωσεν άλλως τα λοιπά τακτικά αξιώματα της άναφερομένης έποχής, παρήγαγε το καθ' άρχάς την τετήρησι, μετ' ου πολυ δε διεγράφε την όμοίαν περίπου προς εκείνην, έντελεστέραν όμως κατά την έσω συνελώσαν οικονομίας και τας άρετάς του πλέειν και του ελίσεσθαι, πενήτη (σχέδ. 6). Άλλ' οι ήμέτεροι πρόγονοι, άπαξ διασκελίσαντες τους φραγμούς του μεμετρούμενου των πολεμικών πλοίων όγκου και των συναφών θεωρημάτων, δι'ών ο Φορμίων και τόσο άλλοι Ναύαρχοι εκλείσθησαν της πάλαι Έλλάδος, έβησαν ταχύτατα προσωτέρω άνέδειξαν δε σκάφη της γραμμής σπουδαιότερα, κατά το επικρατήσαν πνεύμα, τας Όκτήρεις και τας Δεκήρεις (σχέδ. 7), των όποιων την κατά παρειάν έξωτερουκήν όψιν παριστᾶ το άνάγλυφον όπερ κοσμεί το βάθρον της εν τῷ Παρισινῷ Μουσείῳ του Λούβρου άποκειμένης Νύκας της Σαμοθήρας (σχέδ. 8). Τα εἰσώματα ταῦτα πλοία, άτινα βραδύτερον βλέπομεν

δρῶντα παρᾶ τας Ημιολίας και τας Τριημιολίας — είδος τριήρων, όν το έρετικόν ειχε διάφορον κατά χώρας την δογάνωσιν — και τους λέμβους, εις τον πολυήμερον και αίματηρόν άγώνα των στόλων Φιλίππου Ε' του Μακεδόνος και του Βασιλέως της Περγάμου Αττάλου Α' μετᾶ των συμμάχων Ροδίων, παρουσιάζουσι κατά μέσον τινα όρον μεγέθους τάςδε τας αναλογίας προς την πρεσβυτέραν αδελφήν των Τριήρη:

	Τριήρης	Πεντήρης	Όκτήρης	Δεκήρης
Έκτόπισμα τόν.	130	304	700	1000
Μήκος μέτ.	40.00	50.00	57.00	64.00
Πλάτος	4.40	6.20	8.00	10.00
Βύθισμα	1.10	1.50	2.50	2.50
Υψάλος έπιφ. του μεγίστου νομέως	4.13	8.00	17.00	21.00
Είδος των κοπήν	σνήγες	μετ' άντιβάρου και ειδικής χειρομάχης		
Μήκος των κοπήν				
θρανίου	7.90	9.00	—	—
ζυγίτου	6.80	7.10	—	—
θαλαμίτου	5.40	4.70	—	—
Αριθ. άνδρών δι' εκάστην κόπην, κατά την κυρίως εἰρεσίαν	3	5	8	10
στην κόπην, κατά την κυρίως εἰρεσίαν	2	3	5	—
θαλ.	1	1	2	—
Ολικόν πληθός των κοπηλάτων . .	144	300	560	800
Σχετική του έρετικού πνευότης . .	3.2	5	6.4	8.0
άνω σειράς	1.10	1.40	—	—
μέσης	0.87	1.10	—	—
κάτω	0.53	0.70	—	0.80
Διάσκαλμον	0.92	1.00	1.25	1.25
Έπιτελείον	5	9	13	13
Υπαξιοματικοί	7	12	17	17
Όπλίται καταστρώματος	30	120	190	190
Ναῦται κτλ.	15	31	60	70

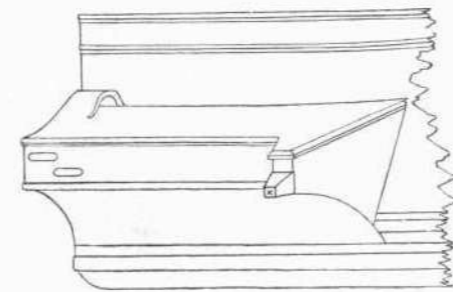
Και εἶνε φανερόν ότι από της περιόδου ταύτης του βίου των ένηριών σκαφών, η όνομασία καθιερώθη να δίδεται, οχι εκ του αριθμού σειρών της κρατούσης έλασίας, άλλ' από το πλήθος των άνδρών οὔτινες χειρίζοντο εκάστην κόπην της άνω σειράς κατά την εἰρεσίαν μάχης. Έκαστος, έντοσοῦτο,

ΣΧΕΔ. 7. Τύπος δεκήρης.

των εν λόγω τύπων πολεμικού πλοίου, οὔτινες ένόητον ότι δεν ήσαν κατά βάθος σύμφωνοι τῷ Έλληνικῷ πνεύματι και ταις ύπαγορεύσει της ανά την Ανατολικήν Μεσόγειον ναυσιπλοίας, άλλ' έδημιουργήθησαν εκ της φοράς των περιστάσεων και άπέβαλον τον άγρόν χαρακτήρα της προελεύσεως αυτών όλίγον μετᾶ την κατάλυσιν της Μακεδονικής κυριαρχίας, άνεπύχθη εις σκάφη παραλασσούσης χωρητικότητος. Έκ μελέτης δε των συναφών κειμένων, άπορρέει ότι υπήρχον Τετήρεις έλκουσαι από 150 έως 287 τόνους, εν ῶ αἱ Πεντήρεις θα ξετόπιζον ένίστε και πέραν των 500 τόνων.

Εἰς το σημείον αυτό δεν περιτενεύι ἴσως να γίνη εν παρόδῳ μνεία τις, περι του ὅλων άπαραδέκτου ότι παρᾶ τοῖς άρχαίοις Έλλησιν έντύγχανεν άγνωστος η χοήσις ένιαίου κατά το ποδόστημα πηδάλιου, δι' ὃ και έφημεζόντο εις τα πλοία δύο κατά τα ίσγια τοιαῦτα. Έκτός του ότι, επί του γενικού, εκδηλοῦνται πανταχῶ ὁ ύπατος βαθμός της εν τοῖς πλείστοις άπροσπελάστου σήμερον έντελείας, εις ὃν ειχον έξήχθη αἱ μηχανικαί σπουδαί κατά τους χρόνους της εις το άπώτερον παρελθόν άκμής του έθνους ήμῶν, ήθελεν ὅμως εἶσθαι και καθ' έαντο άκαταλόγηστον να ύποτεθῆ ότι, όταν έναντηγούντο οι λαμπροί πολεμ. στόλοι των Αθηνών, της Κορίνθου και των άλλων Έλληνικῶν πολεμίων, άργότερα δ' έξήρχοντο των Ναυστάθμων τα θαλάσσια εκείνα τέρατα, τα όποια, διά μόνου του συνδυασμοῦ άνθρωπίνων δυνάμεων μυϊκῶν, ένιστούντο ὀμαλώς επί σχεδόν συνεχῆς ήμερονικίτην με έλάσσονα ταχύτητα 3,0 κόμβων ὠριαίως εν καιρῷ διεξαγομένων άγώνων, διέφυγε

ΣΧΕΔ. 8. Το άνάγλυφον του βάθρου της εν τῷ Λούβρῳ Νύκας της Σαμοθήρας.

τους Άρχιτέκτονας το άπλούστερον των πραγμάτων. Διότι περι τοιούτου τινός ήδη πρόκειται.

Η αίτια λοιπόν της τότε εφαρμογής των διδύμων πηδάλιων έγκριται άλλαχῶ, και δι ης καθαράν προτίμησιν εκ σοφωτάτης προνοίας. Άληθώς δε. Άρμόμενοι ανάλογον παράδειγμα εκ των ένεστώτων, παρατηρούμεν ότι, εις την περίπτωσιν μονέλικου άτμοπλοίου εἶνε αἰτοφανής η δια θαυμασίως συντελεστικού, και άσυγκρίτου τῷ του ένός κατά το διάμηκες πηδάλιον, τροπου επίδρασις των δύο πηδάλιων εν τη προς στροφάς φορᾶ της μηχανής πρόσω η άνάποδα, εκάστου οικως λαμβάνοντος την άμοζύουσαν εν ειρῶ λειτουργίας του συστήματος θέσιν. Ου μὴν, άλλᾶ και άπλός ύπολογισμός συνιστώσων δυνάμεων δεικνύει ότι επί διτελικῶν ακόμη πλοίων, θελόντων ν' άναστρέψωσι πορείαν διά της διαγραφής ως οἷον τε μικροτέρου κήκλου, εν ῶ πλέουσι, μάλιστα δ' αν βαινῶσιν ὀλοταχῶς, η επενέργεια του προς την πλευράν ὄπου γενήσεται η απόκλισις πηδάλιου, εν συνδυασμῷ κινήσεως με το έτερότοζον, εἶνε άκαριαία και λιάν άποτελεσματική, άπαραμίλλως δ' άρωγει εις το άποτελεσμα του άναποδισμοῦ της έτέρας των ελίκων, ως εἶνε άπολύτως άνέφικτον να κατορθωθῆ διά του ένός ύφισταμένου κατά το ποδόστημα πηδάλιου.

Η έξήγησις αυτή, καθιστώσα φανεράν την αιτιολογίαν της πάλαι διατάξεως της πηδalionείας, προ πάντων δ' άφ' ὄπου αἱ κατά το δοκοῦν άριστώσεις έξηφανίσθησαν και το πολύπλοκον εισαθέν του έρετικού κατέστησεν αδύνατον την αντιπρόσωπον άλλαγήν σέλματος κατά τας αναρούσεις του σκάφους, δικαιολογεί ὀμοίως και το ότι ο ήμέτερος κατά τον Μεσαιῶνα Αὐτοκρατορικός Στόλος είχετο εισέτι άπαραγκλίτως των δύο αχένων. Καθ' ὅσον, αν τα από πήξεως κοπήρη πλοία ειλισσοντο εύκόλως και, ως εἶπειν, εκ προδιαθέσεως κατά τους τακτικούς μετασηματισμούς και τους προς έμβολήν χειρισμούς και την αντιπεριαιγωγήν, τα διαδεχθέντα ὀμως εκείνα ὀκνά κατάρφακα έδέοντο κυβερνητικής εἰσαισθησίας

επιμελῶς διατεταγμένης, ὀμως μη ύστερῶσιν εν μάχῃ το ὄποιον έξυπνήτερον πλήρωσ τα δίδυμα πηδάλια. Έν ταις ίσοδορμιαῖς δε πάλαι, τα καθ' ίσχιον πηδάλια έξουσι χαρίσματα, τα όποια έξ' ἴσου δεν ήδύναντο να καριδῶσιν οι ήθύναντες την ναυτικήν έξάρτισιν τόσο των Τριακοντόρων και Τριήρων, ὄσον και Πεντήρων, Δεκήρων και Δρομώνων.

Έν τῷ μεταξῦ χρόνῳ άναφαινῶνται τα κολοσσαία εκείνα σκάφη, τα όποια, υπό μικτόν τύπον και μετέχοντα συγκρίως μεταγωγικής έμπορευμάτων ύφης, άπαντώνται εις τους «Δειπνοσοφιστάς» του Αθηνάιου, ὄφελονται δ' εις την ένίανων των Έλληνίδων άποικιών. Η «Αλεξανδρινός» τούνομα είκόσσορος του τυράννου των Συρακουσῶν Έρώνος, έλκουσα 5800 τουλάχιστον τόνους, μήκος ὄσει 92 μ, πλάτους 15 μ και βυθισμού 6 1/2 μ, ήτις ειχεν ὄτω πολυμικρούς κύβους, από πλεονικῶν δε λέκτρων και των έφ' εκάστου των τριῶν αυτής ιστῶν καρησίων διεθέτε λιθοβόλους, οἰπούσας βλήματα βάρους 3 ταλάντων και βέλη 12 πήξεων μήκους έως άποστάσεως σταδίου η μεγαλοερετής, ταχύδρομος, ευέλκτος και εν τῷ συνόλῳ μαχησιώτατη Τεσσαρακοντήρης του Βασιλέως της Αιγύπτου Πτολεμαίου Α' του Φιλοπάτορος, ής τα κύρια σιστατικά εἶνε με εκανήν προσέγγισιν τα ακόλουθα:

Έκτόπισμα τόν.	2,600
Μήκος μέτρ.	129.36
Πλάτος εις την ίσχιον	14.00
Εὔρος από παρόδου εις παρόδον του ύποφράγματος	17.56
Βύθισμα	2.50
Ένάλιος έπιφάνεια του μεγίστου νομέως	25.00
Πρωμα	2
Πόρμνα	2
Έμβολα	7
Πηδάλια	4
Είδος των κοπήν	μετ' άντιβάρου εκ μολάρου
Μήκος των κοπήν	
θρανίου	17.60
ζυγίτου	12.30
θαλαμίτου	8.00
Αριθμός άνδρών δι' εκάστην κόπην	
σειρά θραν.	10
ζυγτι.	6
θαλ.	4
Ολικόν των κοπηλ. πληθός (μετᾶ παραπλ. δι' 80 ὀμάδ.)	3200
Αναλογία της του έρετικού κατανομής	
θρανίου	0.34
ζυγίτου	0.30
θαλαμίτου	0.24
Υψος του σκαλμοῦ	
άνω σειράς	3.20
μέσης	1.50
κάτω	1.00
Διάσκαλμον	1.40
Έπιτελείον	400
Υπηρεσία τροφῶν και ὄλικῶ παντοῦ	—
Όπλίται καταστρώματος	3800

της ὄποιας δ' οι ίστοι ήσαν τρεῖς μετᾶ κεραίων και τα εκηβόλα μηχανήματα ένηργον από λέκτρων των ύπερστέγων και του καταστρώματος και, πιθανότατα, από καρησίων ακόμη τα ὀγκώδη και ίσχυρά πλοία Δημητρίου του Πολιορκητοῦ και του Βασιλικῶ στόλου Πτολεμαίου Β' του Φιλάδελφου, ὃ «Θαλαμικός» και τάλλα έξαιρετικῶς πολυσύνθετα σκάφη Έλληνικής διαγραφής, ὄσα καθ' ύπερβολήν ναυτικής άναπτύξεως και από άμοιβαίας μιμήσεως των ήμετέρων αρχιτεκτόνων έξαρωθήσαν κατά την προηγηθεισαν της ὀλεθρίας καταπτώσεως περιόδου, εἶνε πάντα πολύμορφοι εκδόσεις και συμπληρώσεις της επί τη βάσει ὀπλισμοῦ εκ τηλεβόλων σχεδιασθείσης, βαθμηδόν δ' έως της Δεκήρους έξελιχθεισης, υπό την καθαρώς πολεμικήν έποψιν, Τετήρους.

Τοιαῦτα τα παρ' ήμῖν κατά θάλασσαν, εν συνοπτική επισκοπήσει ὄχι καταλύσεως της εν ανεξαρτησία του πάλαι Έθνικής επιδόσεως. Μικρά δ' εκ παραλλήλων αναδρομή εις τα, από των άρχαιοτάτων γνωστών χρόνων έως διαμελισμοῦ του Ρωμαϊκοῦ Κράτους, ίσχυσαντα ναυτικῶς παρᾶ τοῖς Λατίνοις, συμπληρῶτα εφ' ὀδία διά των όποιων θ' άχθῆ τις εις κατοχήν του νοήματος των κατιόντως εκτεθησομένων, θα εκτιμήσῃ δε προσοικνῶτος και ασφαλῶς τα κατά τον εν Βυζαντίῳ άναγεννηθέντα και υπό την κραταιάν σκέτην της κτηρίνης, με τον Δυκέφαλον Αετόν εν τῷ μέσῳ και μετᾶ καταχρῶσων κροσσῶν γύρω, σημαίας εκτραφέντα Αὐτοκρατορικῶν των Έλλήνων Στόλων.

[Έπεται συνέχεια].

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΚΟΥΒΟΥΚΑΙΟΝ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΝΙΠΗΡΟΣ

ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΙΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ — ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ — ΕΥΣΩΝΟΙ ΧΟΡΕΥΟΝΤΕΣ

Η ΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ ΩΣ ΕΓΙΝΕΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Πρό εβδομήκοντα ενός ετών εκεί επί του, από κιτρινωμένα μάρμαρα, στέμμα φέροντος λόφου της 'Ακροπόλεως, μία άλλη εορτή τέλειτο, ανάλογος με την πρό τινος του 'Αρχαιολογικού Συνεδρίου και εις άλλος Βασιλεύς εγέρειρε την παλαιάν δοξαν.

'Εκείνος εγκαινιάζει τὸ τωρινόν ἔργον καὶ ἔθετεν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς βασιλικῆς ἀλουργίδος τὰ ὑπολείμματα τῶν μαρμαρίνων ὠραιότητων ὅταν ἀνέκυπτε τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν δουλείαν καὶ μία ἀπὸ τὰς πρώτας τῶν σκέψεων του ὑπῆρξεν ὅτι εἶχεν ὑπογρέωσιν ἀπέναντι τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ τὰς ἀρχαιοτάτας ἀπὸ τὴν δουλείαν τὴν ἰδικήν των, τὴν δουλείαν τῆς γῆς καὶ τὴν δουλείαν τῆς ἀρπαγῆς καὶ τὴν δουλείαν εἰς διαφόρους κοινὰς χρήσεις εἰς ἃς ὑπῆρξον αὐτὰ.

'Ἦθελεν εἰς τὴν θυγατέρα τὴν κυανόλευκον νὰ εὕρῃ προστατίδα ἢ μήτηρ ἀρχαιοτάτης, τὸν φρουρόν τῆς ἢ παλαιὰ αἰώνιος δοξα εἰς τὴν νέαν τοιαύτην.

'Ο Καποδίστριας ἔλαβε τὰ πρώτα μέτρα ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ὀθωνος ἀπεφάσισε τὴν περισυλλογὴν καὶ ἀνόρθωσίν των.

'Ο γερμανὸς Λ. Κλέντσε, ὁ διάσημος ἀρχιτέκτων, ἀνέλαβε τὸ ἔργον ἀρχίσας ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν. Κατήργησε τὸν στρατιωτικὸν τῆς χαρακτῆρα ὡς φρουρίου καὶ με ἐκατοντάδα ἔργων συνέλεγε τοὺς σπονδύλους καὶ ἐξῆλαπτε τὰ κιονόκρανα καὶ τὰ ἄλλα τεμάχια.

'Ἦτο τότε Αὐγούστου τοῦ 1834 καὶ ὁ Ὀθων ἀπεβιβάζετο εἰς τὰς 25 τοῦ μηνὸς εἰς Πειραιᾶ περιοδεύων τὴν Ἑλλάδα.

'Ἐπρεπεν αὐτὸς νὰ καθαγιάσῃ τὴν ἐργασίαν καὶ ἀπεφασίσθη νὰ εγκαινιάσῃ τὴν κατάθεισιν τοῦ πρώτου σπονδύλου τῆς ἀνιδρομένης κιονοστοιχείας τοῦ Παρθενῶνος.

'Εορταὶ ἡτοιμάσθησαν τότε.

Διὰ τὸ πανηγυρικὸν ὁ Ὀθων εἰσῆλθεν εἰς τὴν Πύλιν τοῦ Ἀδριανου ἐπὶ τῆς ὁποίας μέγας στέφανος δάφνινος περιέκλειε τὴν ἐπιγραφήν :

«Αἰδ' εἰσὶν Ἀθῆναι
ἢ τε Θεσείας καὶ Ἀδριανου
Ὀθωνος τὴν πόλιν»

Οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τῶν προϋχόντων τῶ προσέφερον μεγάλην ζῶσαν γλαύκα ἢ ὁποία εὐρίσκεται τεταρταυμένη τώρα εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Μονάχου ὅπου καὶ ὁ ἵππος τοῦ Ὀθωνος, καὶ εἰς πολίτης τὸν προσεφώνησε, δακρύων, καταλήξας ὡς ἐξῆς :

«Ἦρωες τῆς Σαλαμίνας, πενθηροφούντες τόσους αἰῶνας διὰ

τὰς ἀλύσεις μας, ὑψώσατε ἤδη τὴν κεφαλὴν με ὄμμα χαρωπὸν νὰ ἰδῆτε τὴν πόλιν σας ἀνεγειρομένη καὶ ἔδραν σοφίας καὶ εὐνομίας γενομένην!»

Σύσσωμος ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ γυναῖκες καὶ παιδία συνώδυσαν τὸν Βασιλέα εἰς τὸ ὄρισθῆν δι' αὐτὸν οἰκημα ζητωκραυγάζοντες.

'Εώραζεν ἡ πόλις.

Μία σύγχρονος ἡμερῆς τοῦ Ναυπλίου ἔγραφεν : «Γράφουν ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας. Ἄρου εἶνε ἰδῶ ὁ Βασιλεὺς εἰμθα ὄλο χαρά! Καὶ ἔώραζον ἀπλᾶ, συγκινητικῶς, ὄλοι εἰς τὰς μικρὰς μαθητρίδας τοῦ σχολείου.

'Ἡ τελετὴ τῆς θεμελιώσεως τοῦ κίονος ὠρίσθη διὰ τὴν 28 Αὐγούστου.

Αἱ ὁδοὶ ἐδαφνοστολίσθησαν, οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ ἀρχαιοστομικοὶ κώδωνες» κατὰ τὸ πρόγραμμα ἤχουν καὶ ὁ Βασιλεὺς ἔφιππος καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς Ἀντιβασιλεῖς καὶ τοὺς ἀξιωματικῶς καὶ τοὺς προύχοντας καὶ τὸν λαὸν ἐκίνησε διὰ τὴν Ἀκρόπολιν.

Εἰς τὴν Πύλιν ὁ Φρουράρχος ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου παρέδωκε τὰς κλειδὰς τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὸν Βασιλέα.

Καὶ ὄπισθεν τῆς πύλης μέχρι τοῦ Παρθενῶνος παρετάσσοντο αἱ παρθένοι τῆς πόλεως λευκοφόροι καὶ ἐστεμμένοι τὴν κεφαλὴν καὶ κρατοῦσαι μυρσίνας.

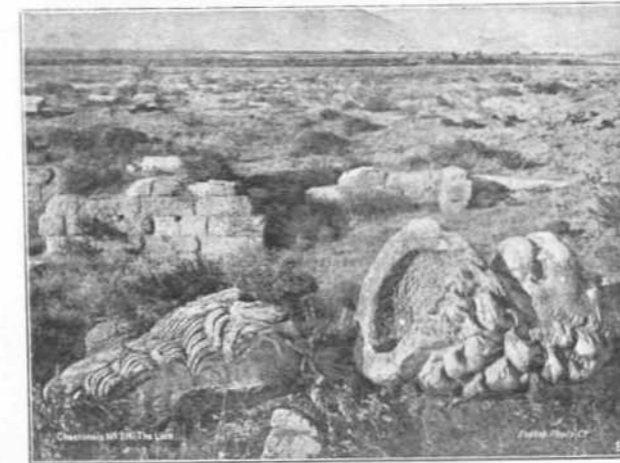
'Ο Κλέντζε ἴστατο πρὸ τῶν Προπυλαίων καὶ ἐδέχθη τὸν Βασιλέα καὶ τὸν ὠδήγησεν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς ἐντὸς τοῦ Παρθενῶνος.

'Εκεῖ, ἀπέναντι τοῦ πύργου τοῦ τζαμιῦ εἰς μίαν ἐξέδραν «ἀπὸ δάφνας, ἐλαίας καὶ μυρσίνας καταπλεκτον» ἐστάθη ὁ Ὀθων.

Γύρω οἱ Ἀντιβασιλεῖς καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ παρθένοι. Πέριξ ὁ στρατός.

'Ο Κλέντζε τότε ἐξεφώνησε γερμανιστὶ λόγον προκαλέσαντα συχνὰ τὰ δάκρυα τοῦ ἀγαθοῦ Βασιλέως. Ὁ λόγος οὗτος ἐν μεταφράσει ἐδημοσιεύθη εἰς ἡμερολόγιόν τι, δὲν ἐνθυμούμαι ποῖον, καὶ τὰς ὠραιότερας περιχοπὰς του ἀντέγραψα ὅταν τὸν εὗρον.

«Αἱ σκιαὶ τῶν μεγάλων ἐκείνων ψυχῶν συνεισμημένοι πρὸ χιλιάδων χρόνων νὰ βλέπωσιν εἰς τὸν κτύπον τῆς σφύρας καὶ τῆς ἀξίνης, εἰς τὸν ἀλαλαγμὸν τῶν ἐργατῶν, τὸ σημεῖον νέας καταδράσεως τῶν θεῶν τούτων ἀριστοτεργημάτων ἐσηκῶνοντο τριγύρω ἡμῶν ἀπὸ τὰ ἤσυχα αὐτῶν ἀναπαυτήρια, καὶ ἐφαίνοντο ἐκτείνουσαι περφοβισμένοι τοὺς βραχίονας ὑπεράνω τῶν

Ο ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ ΩΣ ΑΝΕΥΡΕΘΗ

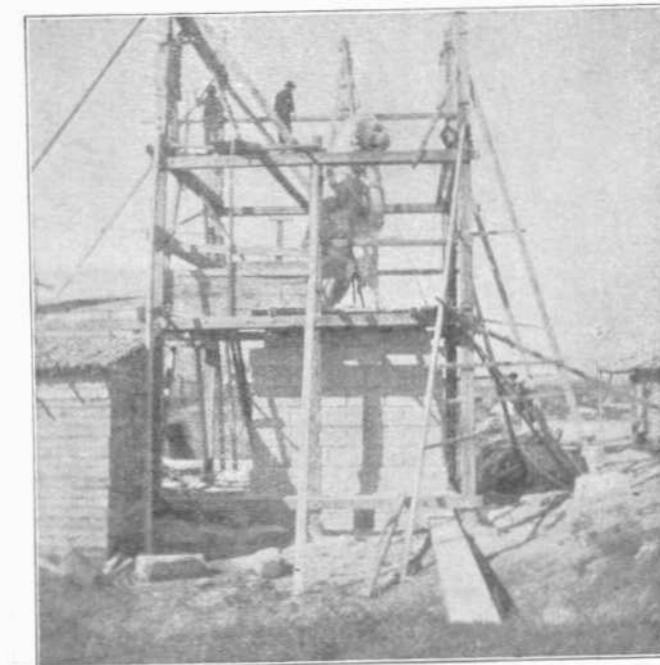
τελευταίων ἐρείπειων τῆς ἀρχαίας αὐτῶν μεγαλοπρεπείας, ὅπως ἐμποδίσωσι τὴν ἐσχάτην αὐτῶν εὐθωράν. Τὰ πάντα ἐφαίνοντο ἀνθιστάμενα εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιχειρήσιν· οἱ μοχλοὶ οἵτινες ἐμελλόν νὰ ἐκλώσωσιν καὶ τοποθετήσωσι τακτικῶς τοὺς διεσπαρμένους λίθους ἐνεδίδον καὶ ἐρήγγυντο, τὰ νοσήματα ἡπόδιζον τοὺς ἐργάτας, τὰ σκηνία καὶ αἱ τροχαλῖαι διεσπῶντο, καὶ οἱ ἐκπεληγμένοι τέκτονες, ἐνόμιζον ὅτι ἔπρεπε νὰ παραιτήσωσι τὴν ἐργασίαν ταύτην

'Αλλ' ἰδοῦ, ἐράνη εἰς τὸν μακρὸν ὄριζοντα ἀνακύψασα ἀπὸ τὸν κυανοῦν κόλπον τῆς Ἀμυρτρίτης ἡ σημαία τῆς ἐλπίδος. Ὁ Βασιλεὺς ἔρχεται με τοὺς σοφοὺς συμβούλους του, διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ ἴδιος τὸ ἀρχισμένον ἔργον τῆς διασώσεως! Οὕτως ἐφώναξεν ὁ ἀναγεννηθεὶς λαὸς τῆς Ἀττικῆς· καὶ ἡ φωνὴ αὕτη ἤκουσθη καὶ εἰς τὸν ἱερὸν τούτον λόφον, ὅπου εἰμθα τόσον περιχαρεῖς καὶ εὐέλπιδες συνήθροισμένοι

Τοὺς ὕμνους τούτους ἤκουσαν αἱ προσφιλτάτουσαι σκιαὶ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῶν Ἀθηνῶν αἵτινες περιίπαντο περὶ τοὺς στύλους καὶ τὰ τεῖχη

'Ἠσθάνθησαν ὅτι ὁ Ὀθων ἔρχεται; Ναι ἡ χαροποιὰ αὕτη εἰδησις ἐφθασε καὶ μέχρις αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἡ παρουσία Αὐτοῦ μόνον ἀγαθὸν δύναται νὰ φέρῃ, διὰ πᾶν ὅ,τι ἡ Ἑλλάς περιέχει ὠραῖον καὶ ἔξοχον, ἐπανῆλθον περιχαρεῖς καὶ εὐμενεῖς εἰς τοὺς ψυχροὺς τάφους των ὅπου ἀπεκοιμήθησαν ὑπὸ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν, ὁ ὁποῖος ἐξῆγειρεν αὐτὰς περιφόρους εἰς τῆς ἡσυχίας των».

Μετὰ τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς, ἀφου ἀπήντησεν εἰς τὸν Κλέντζε, διὰ τριῶν κτυπημάτων σφύριου καὶ οἱ Ἀντιβασιλεῖς ἔπειτα ἐγκαινιάσαν τὸ ἔργον. Καὶ ἔπειτα αἱ παρθενικαὶ χοροῖαι, ὅπως

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΕΩΝΤΟΣ

ἀναγράψει ποιητικώτατα τὸ πρόγραμμά τῆς εορτῆς, ἐπλησίασαν τὸν θρόνον. Μία ἐκ τῶν παρθένων ἐκράτει σημαίαν καὶ ἄλλη στέφανον με χρυσοκέντητον ἐπιγραφήν·

«Τῶ ἐνδόξῳ ἀνεγερτῇ τοῦ Παρθενῶνος Βασιλεῖ
Αἱ παρθενικαὶ τῶν Ἀθηνῶν χοροῖαι»

'Εφαλλον αἱ μαθήτριά, καὶ αἰωνόδιος, κατὰ τὸ πρόγραμμα, τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς παικνισμὸς ἐπηκολούθησε καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν «αρχαιοστομικῶν κώδωνων» ὁ Βασιλεὺς ἐπίστροψεν εἰς τὸ οἰκημᾶ του.

Τὸ ἑσπέρας ἔγινε φωταψία.

Μνημονεύεται ὡς λαμπρῶς εὐδία ἡ ἡμέρα τῆς εορτῆς.

'Ολόκληρος ὁ ἐκ 12,000 χιλιάδων τότε πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν εἶχε συρρεύσει εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, γραφικὸς καὶ πολύχρωμος, εἰς ἀμφιέσεις. Ἐκείνο ὅμως τὸ ὅποιον συνεκίνησε περισσότερον ἦτο τὸ θέαμα τῶν παρθένων.

Ο ΛΕΩΝ ΩΣ ΑΝΕΣΤΗΘΩΘΗ

Μία περιγραφή τῆς ἐποχῆς γράφει : «Ἡ ὠραιότερα στολὴ τῆς τελετῆς, ἦτο τὰ κοράσια τῶν σχολειῶν. Ἦσαν λαμπροφορέμενα καὶ ἔφερον εἰς τὴν κεφαλὴν των κλάδους μυρσίνης δεμένους με λευκὰς καὶ κυανὰς ταινίας».

'Ἐπειτα ἀπὸ αἰῶνας ἐπανῆλθε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ σφύρα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, εἰρηνικὴ καὶ δημιουργός.

'Ἐως τότε κλέπτρια καὶ ἱερόσυλος καὶ ἀγρία ἐρρυτίδωνε τὰς ὠραίας μορφὰς καὶ κατέστρεψε τὰς γραμμὰς τῆς θείας κρατουμένη ἀπὸ τοῦ φανατισμένου χριστιανοῦ τὴν χεῖρα καὶ ἀπὸ τοῦ κατακτητοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ κατήλου.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἦλθε νὰ διδάξῃ τὴν λατρείαν πρὸς τὴν ἀρχαιοτάτην καὶ ἦλθε νὰ τὴν ἐγκαινιάσῃ.

Ἡ νέα Ἑλλάς ὑπέκουεν εἰς τὸ καθῆκον θυγατρὸς καὶ περιέθαλπε τὴν ἐνδοξὸν μητέρα τῆς, τοῦ χρόνου ἔρμαιον πλέον.

Κατὰ τὴν 28 Αὐγούστου τοῦ 1834 ἡ ῥυτιδωμένη γραία, ἡ ἐκπαγλὸς καὶ εἰς τὸ γῆρας τῆς καὶ ὑπερήφανος διδάσκουσα ἔβλεπε τὸν νέον λαὸν με τὸν ἄρχοντά του νὰ τὴν ἀνακηρύσσει γονέα τῆς, νὰ τὴν ἐνθυμῆται ἔπειτα ἀπὸ τὴν λήθην τῆς δουλείας.

Ἐφῶθη αὕτην τὴν ἡμέραν ὁ Ἑλληὶν εἰς τοὺς προγόνους του καὶ διὰ τὸν μετὰ μακροαῖωνα χωρισμὸν ἀσπασμὸν των ἔκλυαν ὁ ἀγαθὸς Βασιλεὺς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΕΡ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΝ ΚΑΘΟΔΩΙ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β΄
ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

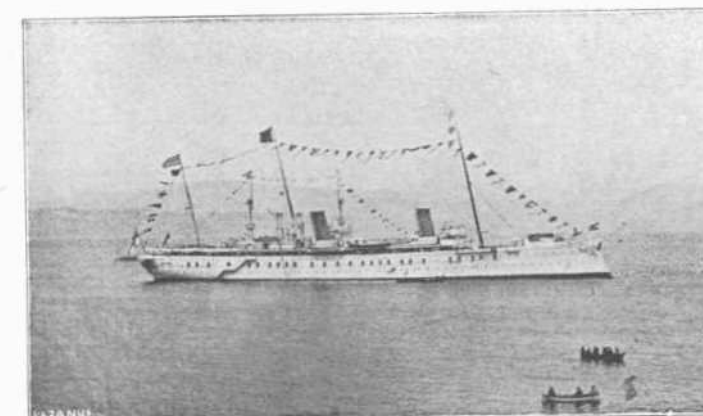
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΝΑΚΤΟΡΙΣ
ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Ο ΚΑΙΖΕΡ ΕΙΣ ΗΛΙΚΙΑΝ ΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ

Ο ΚΑΙΖΕΡ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΕΚΛΕΚΤΟΡΟΣ

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ "ΧΟΕΝΤΖΟΛΕΡΝ",
ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ
[Φωτογραφία Leon Japhiro].

Ο ΚΑΙΖΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΥΜΝΑΝ ΤΟΥ "ΧΟΕΝΤΖΟΛΕΡΝ",

Ο ΚΑΙΖΕΡ ΕΙΣ ΤΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ
ΕΠΙ ΤΟΥ "ΧΟΕΝΤΖΟΛΕΡΝ",

ΜΙΑ ΔΡΑΞ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

ΤΙ ΕΚΑΜΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΑ

ΟΙ ΨΑΡΙΑΝΟΙ

(Συνέχεια από το προηγούμενον τεύχος)

Διά των καταδρομικών τούτων, εξοπλισμένων ως ανωτέρω ερρέθη, εξαφραγκώγουν τὰ ἐγχθρικά πλοία πλούσια, τὸ πλείστον, ἀποκομίζοντες λάφυρα, διέκοψαν τὴν θαλασσοπολίαν τῶν ὑπὸ ὀθωμανικὴν σημαίαν ἐμπορευομένων εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἰωνίας καὶ ἐπεξέτειναν τὴν δράσιν αὐτῶν μέχρι τῆς Συρίας. Οἱ κατὰ τὴν Συρίαν καταδρομικοὶ, μεγάλας λαμβάνοντες λείας, ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ὀγκώδη χρηματοκιβώτια πλήρη ἀργυρῶν τουρκικῶν νομισμάτων, ἠναγκάζοντο νὰ ἐπιβιβάζωσι ταῦτα ἐπὶ τῶν ἰδίων πλοίων ποιοῦμενοι χρῆσιν συσπάσεων καὶ ἄλλων παρομοίων βοηθητικῶν μέσων, ἅτινα καταδεικνύουσιν τὸ μὲν ὅτι οἱ περὶ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα καταδρομικοὶ σημαντικῶς ἐκ τῶν λειῶν ἱκανοποιούμενοι καθίσταντο τολμηρότεροι, τὸ δὲ ὅτι ἡ θαλασσιὰ ἐμπορικὴ κίνησις, ἡ τελοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Τουρκικῆς σημαίας, ὀσμειραὶ ἀπενεκροῦτο, πάσης ποντοπολιᾶς καταστάσεως ἐπικινδύνου. Καίτοι, κατὰ προτίμησιν, μακρονόμοι τοῦ κέντρου αὐτῶν πρὸς καταδρομὴν, οὐχ ἤττον δὲν ἐπέλαθοντο καὶ τῶν γειτόνων αὐτῶν Χίων, οἵτινες διαρκῶς παρενοχλούμενοι σπανίως καὶ περιδείξι ἐκ τῶν λιμένων ἀνέπλησαν πρὸς τὸ παραπλέοντος ἐκεῖ που πλησίον καταδρομικοῦ Μιγάλη Καραπατάκη. Οἱ συλληφθέντες εἰς παλαιὰς μετὰ τῶν Ψαριανῶν εὐρισκόμενοι σχέσεις παρεκάλεσαν τὸν καταδρομικὸν νὰ ἀφήσῃ αὐτοὺς ἐλευθέρους λέγοντες· «Καπετᾶν Μιγάλη εἰπαμένε ὅτι εἶνε τρέγα καὶ εὐγέγκαιμεν καὶ ἡμεῖς νὰ πάμεν εἰς τῆς Ἀγνούσαις νὰ γυαλέψωμε, νὰ φάμεν κανένα κογλιὸ ἢ πεταλιδί». Καὶ ἐδέχθη ὁ καταδρομικὸς ν' ἀφήσῃ αὐτοὺς ἐλευθέρους νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς Χίον χωρὶς νὰ λεηλατήσῃ αὐτοὺς, αἱ γυναῖκες ὁμῶς τῶν Χίων μνηύουσαι διὰ τὴν ἀπηνή ταύτην ἀπὸ μέρους τῶν Ψαριανῶν καταδιώξιν, ἐστιχούργησαν διάφορα δημῶδη ἀσματῖα κατεριννεύμενα καὶ ὑβρίζουσα δι' αὐτῶν τοὺς καταδρομικοὺς. Ἐν τούτων περισθῆν ἔχει ὡς ἐξῆς:

*Ψαριανοὶ πανίδοι, κλέφτες καὶ σκολιὰ
Χιώτικα καίκια δὲν πιάνεῖνε ποιά.*

Ἐνίστε ὁμῶς ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς λεηλασίας των, νύκτωρ τὸ πλείστον συντελουμένης, μὴ δυνάμενοι νὰ διακρίνωσι τὴν ἐθνικότητα καὶ τὸ εἶδος τῶν πλοίων καθ' ὧν ἐπιτίθεντο, συνέβαιεν ὥστε τὰ πλοία ἐφ' ὧν πρὸς λεηλασίαν ἐπέβαινον ν' ἀνήκωσιν εἰς τὸ Γαλλικὸν ναυτικόν, γεγονός ὅπερ δις ἢ τρίς ὑπὸ τῶν καταδρομῶν ἐπαναληφθῆν ἐκίνησε τὴν ἀγανάκτησιν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐν δεδομένη περιστάσει δὲν παρέλειψε νὰ τιμωρήσῃ ἀπροσέκτους τινὰς καταδρομικοὺς, καὶ τοῦτο ὁμῶς πολὺ ὕστερον καὶ ἀπᾶς ἡ δις, καθ' ὅσον οὐδεὶς τῶν Γάλλων κυβερνητῶν τῶν ὑποστάντων ἐπιθέσεις συνέλαβε ποτὲ ἢ ἐπυροβόλησε προσβαλόντα καταδρομικὰ. Χαρακτηριστικὰ τούτων παραδείγματα ἴδix τῆς ἐφεκτικότητος ἦν οἱ Γάλλοι πρὸς τοὺς καταδρομικοὺς ἐπεδείξαντο ἔστωσαν τὰ ἐξῆς:

Δύο τῶν καταδρομῶν ὁ Μανώλαρος καὶ ὁ Σαρρηγιάννης διαπλέοντες—τῶν γαλιωτῶν αὐτῶν ἐπιβαίνοντες—τὴν νῆσον Σκυῖρον καὶ ἰδόντες ἐντὸς τοῦ λιμένος «Τρεῖς Μπούικες» πλοῖον τριήστιον ἐν αὐτῷ ἑλλισμενισμένον ὑπέλαβον αὐτὸ ἐγχθικόν, προσερχόμενον ἐκ Σκιδρίας, καὶ ἀπεφάσαν νύκτωρ ἐξ ἐφόδου νὰ κυριεύσωσιν αὐτό, παραμένοντες δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐκτὸς τοῦ λιμένος. Νυκτὸς ἐπελθούσης ἐλαφρῶς κωπήλατῆσαντες ἐπλησίασαν τὸ εἰρημένον σκάφος καὶ κατ' αὐτοῦ ἐπιπεσόντες ἐκυριεύσαν τὸ κατὰστρωμα. Παρ' ἑλπίδα ὁμῶς διακρίναντες ἐπ' αὐτοῦ πυροβόλα καὶ ὕψιν ἐν συνόλῳ πλοίου πολεμικοῦ, πρὶν ἢ ἐξακριβώσωσι τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ, ἀπῆλθον μὴ παραλείψαντες συγχρόνως μετ' ἑαυτῶν ἀπερχόμενοι ν' ἀποκομίσωσι καὶ φορητὰ

τινα τοῦ καταστρώματος ἀντικείμενα. Ἀνεόχλητοι ἀποχωρήσαντες ἐπληροφορήθησαν κατόπιν ὅτι τὸ παρ' αὐτῶν προσβλήθην σκάφος ἦν γαλλικὸν πολεμικὸν ἐφ' οὗ ἐπέβαινε ἀπεσταλμένος τῆς ἐν Κων/πόλει πρεσβείας. Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ἐπεισοδίου ἕτερόν τι παρεμερὲς εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς:

Ὁ ἐκ Ψαρῶν καταδρομικὸς Καλημέρης, παραπλέον τὴν νῆσον Πάτμον, εἶδε πλοῖον τριήστιον, κατηγμένον ἔχον τὸ ἐπιστύλιον τοῦ σιπαρίου καὶ κερωσμένον μέλαν, ἐλαβὼν δ' αὐτὸ ἐμπορικὸν ἐπέσχε πρὸς τὴν πύρραν αὐτοῦ καὶ ρίψας πυροβολισμοὺς τινὰς παρήγγειλε νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἱστοφορίαν καὶ σταθῇ, ὅπερ καὶ ἐπραξε τὸ τριήστιον, εὐχερῶς λίαν, τοῦ καιροῦ τῆ ἀπνοῆς ἐγγύς ὄντος. Πάραυτα ὁ καταδρομικὸς ἐπιβὰς λέμβου ἀνήλθεν εἰς τὴν κλίμακα τοῦ τριήστιου, σθάσας ὁμῶς εἰς τὴν τελευταίαν τῆς κλίμακας βαθμίδα καὶ ἰδὼν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος σειρὰν πυροβόλων καὶ τὸ πλήρωμα ἐν πολεμικῇ ἐγέρσει τεταγμένον, ἐκθαμβος ἀπεχώρησεν ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκῆτῳ ἀποκαλύψει τῆς ιδιότητος τοῦ πλοίου, ὄντος καὶ τούτου πολεμικοῦ Γαλλικοῦ εἰλκυσμένα δ' ἔχοντος τὰ πυροβόλα ἔσω. Τοὺς ἀποχωροῦντας καταδρομικοὺς οὐδόλως προσέβαλεν ἐν τούτοις ὁ γάλλος κυβερνήτης.

Τ' ἀνωτέρω παραδείγματα καταδεικνύοντα τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα τῶν καταδρομῶν, ἀποτολμώντων διὰ γαλιωτῶν ἐπιθέσεις κατὰ πλοίων τριήστιων πολλαπλασίας μειζόνων καὶ ὑπὸ συνθήκας ἀμφιβόλους λίαν, παρέχουσιν ἐτι τεκμήριον τῆς ὑπὸ τῶν Γάλλων τηρηθείσης ἐφεκτικότητος, τῆς καὶ ἀνωτέρω ἄλλως ὁμολογηθείσης, ἥς τινος ὁμῶς τὴν ἀγαθὴν διάθεσιν, παραδόσεις τινὰς τῶν χρόνων ἐκείνων, ἐν ἀμφοτέρω τήθειαι, διδάσκουσαι ἡμῖν ὅτι τὰ ἐλατήρια τῆς Γαλλικῆς μετριοπαθείας ἀναζητητέα μᾶλλον εἰς ἐπιδιωκόμενην τινὰ ἐπιούλαξιν αὐτῶν πρὸς τοὺς Ρώσους, μὲ τοὺς ὁποίους οἱ ψαριανοὶ καταδρομικοὶ ἐνήργουν, ἢ εἰς τὸν πλατωνικὸν θαυμασμόν τῶν Γάλλων ναυτῶν πρὸς τολμηροὺς καταδρομικοὺς, καθ' ὧν ἀφορμὰς μᾶλλον δυσαρρεσκείας εἶχον.

Εἰς τῶν καταδρομῶν πλοιοάρχων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦν καὶ ὁ ἀείμνηστος Βαρβάκης, περίσποτον εἶτα κατασχὼν θέσιν μεταξὺ τῶν Ἐθνικῶν εὐεργετῶν, διακριθεὶς διὰ τὰ φιλόπνευτα αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ τὴν δικαιοσύνην ἣν ἀπένεμε πρὸς τοὺς πάσης θρησκείας αἰχμηκώτους. Ἀπαγορεύων πᾶσαν ἀπανθρωπίαν εἰς τὰ ὑπ' αὐτὸν πληρώματα, ἐκ δυσπειθῶν τὸ πλείστον ὁμάδων συγκεῖμενα, δὲν ὠκνησεν ἀξιοζήλους φερόμενος, νὰ καθιδρύσῃ, δι' ἑαυτὸν τοῦλάχιστον, σύστημα καταδρομῆς συνδυάζον τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαν εὐγενῆ πρόθεσιν πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ σεβασμοῦ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀπολύτως ἀναγκαιᾶς οὐσίας τοῦ χειρωθέντος. Ἐὰν δὲ τις ἀναλογισθῇ ὅτι, ἐν ἐποχαῖς ἐπαναστάσεων, τὰ πλήθη τῶν ἐκδικουμένων τὰς ταπεινώσεις τοῦ φρικωδέστερου τῶν ζυγῶν, εἰς οὐδένα ἔλεγχον ὑπαγόμενα, μόνον ὑπὸ ἀγρίων καὶ ἀπανθρώπων παθῶν κυριεύονται, καίτοι τὸ ἐλαττήριον καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῶν τυγχάνουσι τὰ εὐγενέστερα, θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὸ ἔργον τοῦ αἰοιδίμου καταδρομικοῦ, τὴν δικαιοσύνην μόνον ἐν τῷ ἰδίῳ σκάφει φιλοξενήσαντος ὑπὸ τὰς δυσμενεστέρας τῶν συνθηκῶν, ὑπῆρξεν ὑπεράνθρωπον.

Ὁ περικλής οὗτος ἀνὴρ, περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Ψαριανῶν ἐναυπήγησε γαλιωτῆν, εἶτα ἀγοράσας βρίκιον μετεσκεύασεν αὐτὸ εἰς καταδρομικόν. Λήγοντος τοῦ πολέμου ἐναυπήγησεν εἰς Ψαρὰ τριήστιον πυροβόλων εἰκοσιν ἕξ, πολεμικοῦ ἐντελῶς τύπου κατὰ τὴν ἐξαρτίαν καὶ τὸν ὄπλισμόν, πρὶν ἢ ὁμῶς διὰ τούτου συνεχίσῃ τὰς τολμηρὰς αὐτοῦ καταδρομὰς, ἐγένετο ἡ εἰρήνη καὶ φαινομενικῶς τοῦλάχιστον, ἡ ἔννομος τάξις ἀποκατέστη ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Τούτου ἕνεκα, πάντων εἰς τὰ τῆς εἰρήνης ἔργα ἐπιδοθέντων, κατήρξατο καὶ οὗτος διὰ τοῦ τριήστιου αὐτοῦ τῶν πρὸς ἐμπορίαν πλῶν. Κατὰ τινὰ τούτων μεταβάς εἰς Κων/πολιν κατηγγέθη εἰς τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν ὡς εἰς τῶν Ψαριανῶν ἀποστατῶν, προσέθετον δι' οἱ τοῦτον καταγγελλαντες ὅτι ἐναργέστερον τῆς κατηγορίας αὐτῶν τεκμήριον ἦν αὐτὸς οὗτος ὁ πολεμικὸς τύπος τοῦ πλοίου τοῦ Βαρβάκη προσοριζόμενον μᾶλλον διὰ καταδρομὴν ἢ δι' ἐμπορίαν ἢ δὲ ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν δὲν ἐβράδυνε, εἰς ταῦτα πειθόμενη νὰ καταζητῇ αὐτόν.

(Ἐκτετατὴ συνέχεια)

ΦΟΡΜΙΩΝ

KAZANLIK

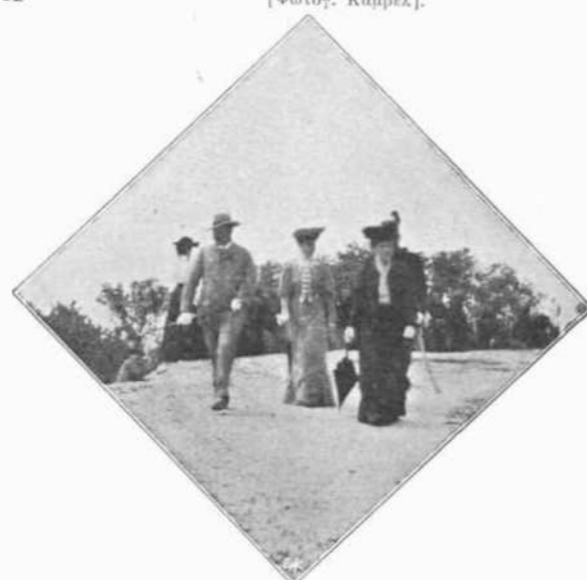
ΠΡΟ ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΛΕΚΙ ΓΕΥΜΑΤΟΣ

[Φωτογρ. Κάμβελ].

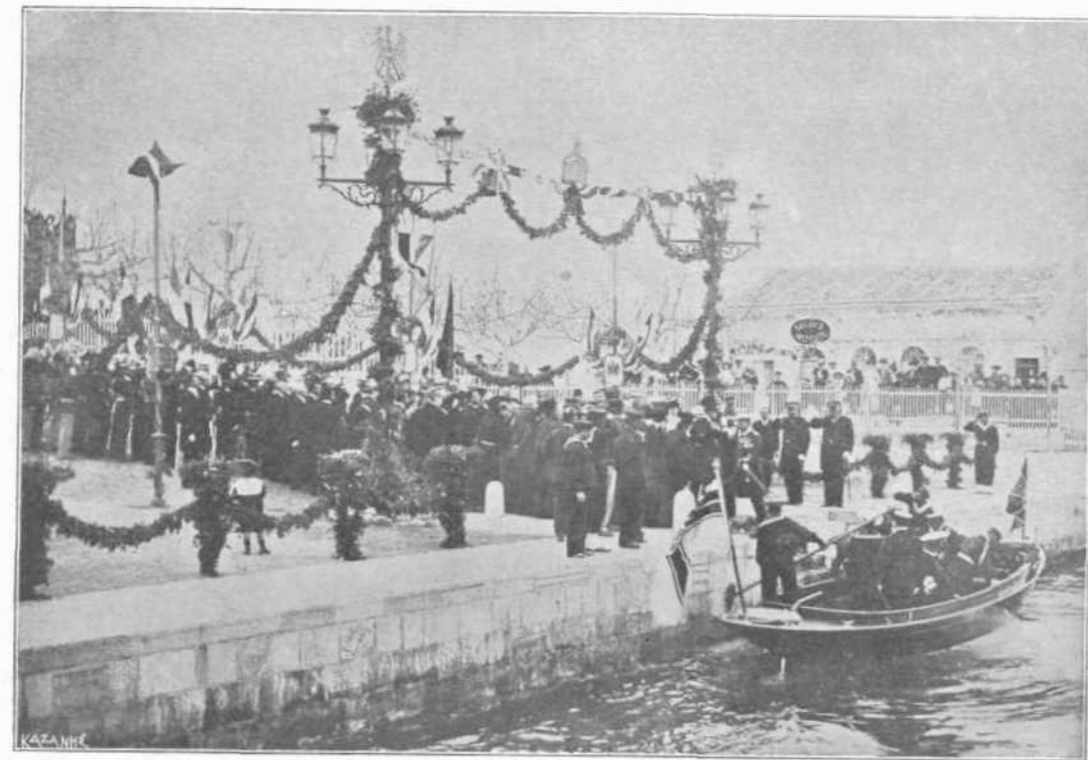
Ο ΚΑΙΣΕΡ ΚΑΙ Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ

[Φωτογραφία τοῦ κόμητος Στεφ. Βούλγαρη, εἰδικῶς ληφθεῖσα διὰ τὴν «Εἰκονογραφημένην» εὐμενῆ συγκολληθείσα τοῦ Ἀυτοκράτορος].

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΛΕΚΑΝ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

[Φωτογραφία κόμητος Στεφ. Βούλγαρη].

KAZANLIK

Η ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΣΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΒΑΘΡΑΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

[Φωτογρ. Κάμβελ].

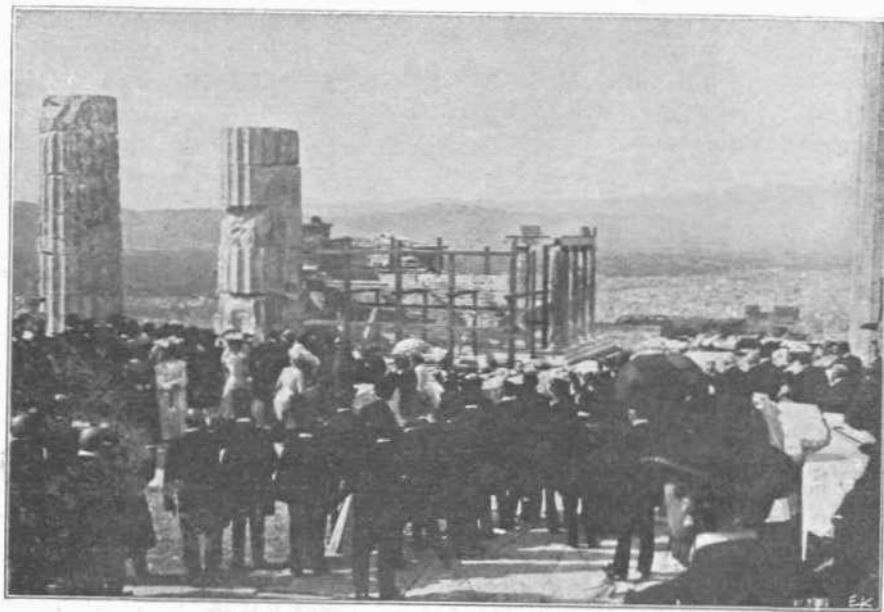

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΗΡΥΣΣΩΝ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΣ [Φωτ. Ν. Πιλαβίου]

ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

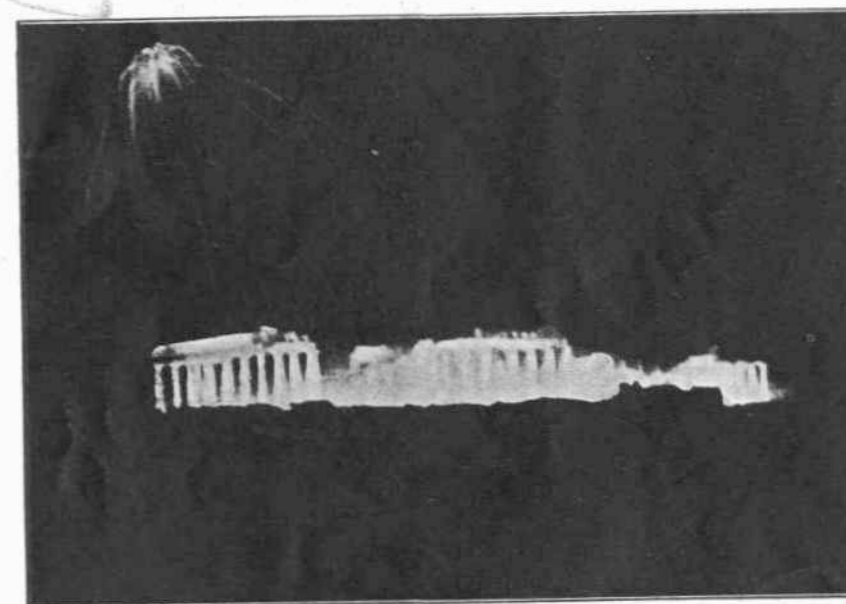
Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΗ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΣ
[Φωτογραφία Ν. Πιλαβίου]

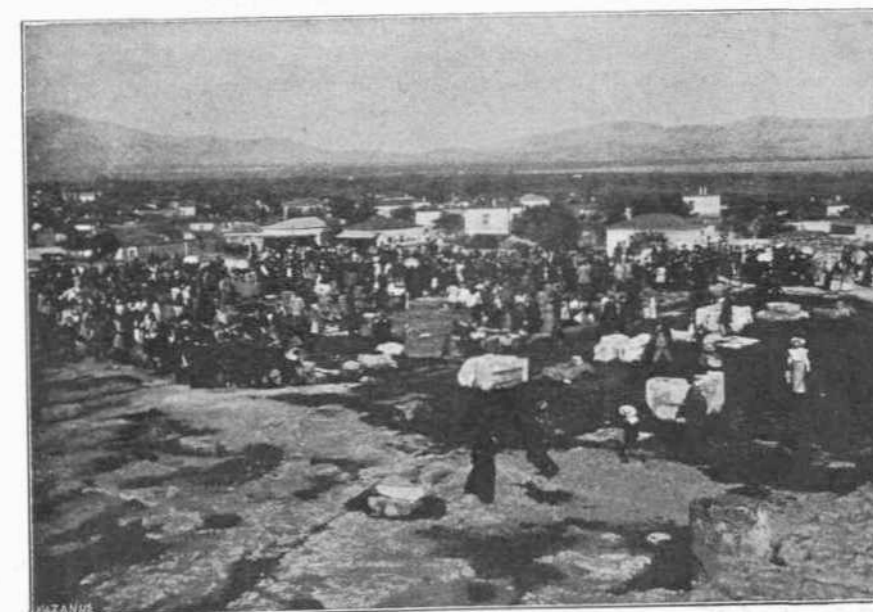
ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΙ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΘΕΝΩΝΙ
[Φωτογραφία Ν. Πιλαβίου]

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ
[Φωτογραφία Ν. Πιλαβίου]

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΦΩΤΑΓΩΓΗΜΕΝΗ
[Φωτογραφία Ν. Πιλαβίου ληφθεῖσα ἐκ τῆς μαγνητικῆς βεράντας τοῦ ὄνειρωδῆς πλουσίου ξενοδοχείου
Palace-Hôtel τῶν ἀδελφῶν Πολέμη.— Οἰκοδομή Ι. Καλαμάρη βουλευτοῦ].

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΙ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ
[Φωτογραφία Ν. Πιλαβίου]

ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΙΕΓΓΕΒΙΤΣ

ΑΣ ΤΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΩΜΕΝ!

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια από τὸ προηγούμενον)

Τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην ἦλθεν ἐκ Καισαρείας εἰς Ἀλεξανδρείαν περιήρμος τις Ἰουδαῖος ἰατρός, υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ Κούζα, καὶ ὁ Κίννας ἐσπευσεν ἀμέσως νὰ τὸν προσκαλέσῃ ὡς θεραπεύσῃ τὴν σύζυγόν του. Ἐλαβε μίαν στιγμιαίαν ἐπιπίδα. Ὁ Κούζας, ἐνῶ περιεφρόνει τὰ εἶδωλα τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐχλεύαζε τὴν Ἐκέρην καὶ τὴν ἀκολου-

— Σωσέ με, Γάιτε, σωσέ με!

θίαν τῆς, ἰσχυρίζετο ἐν τούτοις ὅτι ἡ Ἄντεια κατεῖχτο ὑπὸ πονηρῶν πνευμάτων, ὑπὸ δαιμόνων τοῦ Ἄδου, καὶ συνβεβούλευσε τὸν Κίνναν νὰ ἀπέλθωσιν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ἐκτὸς τῶν δαιμόνων ὑπῆρχον καὶ βλαβεραὶ ἀναθυμιάσεις ἀναπεινόμενα ἀπὸ τοῦ ἐλώδους Δέλτα, αἱ ὅποια ἠδύναντο ἐπίσης νὰ βλάψουν τὴν ὑγίαν τῆς. Ἴσως διὰ τὴν Ἰουδαίαν τοὺς συνβεβούλευσε νὰ ὑπάγουν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγων ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἦτον ἀπρόσιτος εἰς τοὺς δαίμονας, ἐκτὸς δὲ τούτου ἦτο ἁγία καὶ ὑγιεινή.

Εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ κατὰ σύμμετρον ἐκυβέρνα διοικητῆς μὲ τὸν ὅποιον ἦτο γνωστός ὁ Κίννας καὶ τοῦ ὁποίου οἱ πρόγονοι ὑπῆρξαν ὑπῆκοοι τῆς οἰκογενείας του. Διὰ τοῦτο ἠκολούθησεν ἐπιπροθυμότερον τὴν συμβουλήν τοῦ ἰατροῦ. Ὁ Πόντιος Πιλάτος ἐδέχθη μὲ ἀνοικτὰς ἀρκάλας τὸν Κίνναν καὶ τὴν σύζυγόν του. Τοὺς ἔβαλε μάλιστα νὰ κατοικήσῃσιν εἰς τὴν ἰδίαν του διαμονήν, πλησίον τῶν τεχνῶν τῆς πόλεως. Ἄλλ' ἢ μετὰ βασις αὕτη εἰς Ἱεροσόλυμα οὐδόλως ὠφέλησε τὴν σύζυγον τοῦ Κίννα. Ἡ ἐλπίς του ἐλκεῖται μάλιστα πρὶν ἀκόμη φθάσῃ εἰς Ἱερουσαλήμ, διότι καθ' ὅδον ἤδη αἱ ὄπτασίαι δὲν ἔπαυσαν νὰ βασανίζον τὴν δυστυχῆ, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ καθ' ἑκάστην ἡμέραν παρουσιάζοντο ἄσπετος καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Οὗτοι παρήρχοντο αἱ ἡμέρα ἐν φόβῳ, ἐν φρίκῃ, ἐν ἀπελπισίᾳ. Ὁ ἐαρινὸς ἥλιος ἐθέρμαινε καθ' ὑπερβολὴν τὰ μάματα τῆς θερινῆς κατοικίας τοῦ Ποντίου Πιλάτου. Καὶ αὐταὶ αἱ κορφαὶ καὶ οἱ πίδακες καὶ αἱ οικεῖραι στοαὶ δὲν ἠδύναντο νὰ καταστήσῃσιν ὑποφερτὴν τὴν θέσιν τοῦ ἡλίου. Ἄλλα πλησίον τῆς οικίας ὑπῆρχε μία φυσικὰ μὲ ἀπλωμένους κλάδους, οἴκτουσα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εὐρείαν σκιάν. Ἐκεῖ εἰς τὸ ὑπαίθριον, ἐκτεθειμένον εἰς τοὺς ἀνέμους, ὁ Κίννας εἶχε τοποθετήσῃ ἐν φορείῳ κεκοσμημένον μὲ ὑάκινθους καὶ μὲ ἀνήθη μηλέας, εἰς τὸ ὅποιον ἀνεπαύετο ἡ Ἄντεια.

Ὁ Κίννας ἐπέθηκεν ἐλαφρῶς τὴν χεῖρα του ἐπὶ τῶν λεπτῶν καὶ κατώχρων δακτύλων τῆς γυναίκος του καὶ τὴν ῥώτησε :

— Εἶνε καλλίτερα ἐδῶ; Πῶς αἰσθάνεσθαι ἐαυτὴν φιλιότητι;

Ἡ ἀσθενὴς ἀπήντησε διὰ καταφατικῶν νεύματων πλήρους ἐλπίδος καὶ εἰτα ἐκλεισε τοὺς βεβαρημένους ὀφθαλμούς εἰς ἕπνον. Ἐπεκολούθησε σιγὴ βαθεῖα.

Μόνον ἡ αἰθα ἔσειεν ἐλαφρῶς τοὺς κλάδους τοῦ μεγάλου δένδρου, καὶ περὶ τὸ φορεῖον ἐκινούντο ἐπὶ τῆς σκιάς χροαὶ κηλίδες φωτὸς διαπεφάντος διὰ μέσον τῶν φύλλων. Παρέκει ἐπὶ τῶν αἰ ἀκρίδες μεταξὺ τῶν λίθων.

Ἡ ἀσθενὴς διέκοψε τὴν σιγὴν :

— Γάιτε, ἐπιθύμωσιν, εἰπέ μοι εἶνε ἀληθές, ὅτι ἐν τῇ χώρῃ ταύτῃ ἀνεφάνη φιλόσοφος θεραπεύων τοὺς ἀσθενεῖς;

— Τὸν ὀνομάζουν προφήτην ἐδῶ ἀπήντησεν ὁ Κίννας. Ἦκουσα περὶ αὐτοῦ καὶ ἐπεθύμωσιν νὰ τὸν καλέσω πρὸς σέ, ἀλλ' ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἀγύρτης καὶ ἀπαταιῶν. Ἐκτὸς τούτου, ἐβλασφήμησε κατὰ τοῦ Ναοῦ καὶ κατὰ τῆς Θρησκείας τῆς χώρας ταύτης, καὶ ὁ Διοικητῆς τὸν κατεδίκασεν εἰς θάνατον. Σήμερον ἀκριβῶς μέλλει νὰ σταυρωθῇ.

Ἡ Ἄντεια ἀπληροσπύνη ἐλάμβανε τὴν κεφαλήν.

— Ὁ καιρὸς θὰ σὲ ἱατρῶσῃ; εἶπεν ὁ Κίννας, καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν του ἐξωγραφεῖτο ὁ φόβος τοῦ ἐναντίου.

— Ὁ καιρὸς εἶνε ὑπερῆτος τοῦ θανάτου, οὐχὶ τῆς ζωῆς; ἀπήντησεν ἡ ἀσθενὴς βραδέως προφέρουσα τὰς λέξεις.

Καὶ ἦρχισεν πάλιν τὸ διάλειμμα τῆς σιγῆς. Εἰσέτι ἐκινούτο παλμικῶς αἱ χροαὶ κηλίδες καὶ αἱ ἀκρίδες ἐβόμβουν ὑπανάετα καὶ μικραὶ σαῦραι ζητοῦσαι τὸν ἥλιον εἶρχον ἐπὶ τῶν λίθων. Ὁ Κίννας ἔστρεψε πάλιν τὰ βλέμματά του πρὸς τὴν ἀσθενή καὶ διὰ χιλιοστὴν φορὰν ἐσκέφθη περιδεῖς ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον θεραπεία. Οὐδὲ ἡ ἀμυδροτάτη ἀκτὶς ἐλπίδος ὑπελείπετο. Ταχέως τὸ λατρευτὸν αὐτὸ πλάσμα ἐμελλε νὰ γείνη σκιά καὶ νὰ παρέλθῃ ὡς ὄνειρον. Καὶ καθ' αὐτὴν ἤδη τὴν στιγμὴν ὡς ἔκειτο ἐν τῷ φορείῳ τῆς ἐν μέσῳ τῶν ἀνθέων μὲ κεκλεισμένους ὀφθαλμούς ἐφάνετο ὡς νεκρά.

— Θὰ σὲ ἀκολουθήσω; εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Κίννας, παρατηρῶν αὐτήν. Αἰφνης ἦκουσαν βήματα μεταξὺ τῶν φύλλων. Τῆς Ἄντειας τὸ πρόσωπον ἐγενεῖεν ἐπιχωρότερον, τὰ ἡμέλειστα χεῖλη τῆς ἐκινούτου σπασμοδικῶς, ἡ ἀνατινὴ τῆς ἐγενεῖ ταχυτάτη, τὸ στήθος τῆς ὠκυούτο καὶ κατέπιπτε ἐναλλάξ. Ἡ ταλαιπωρὸς γυνὴ ἦτο βεβαία ὅτι ἤρχοντο οἱ ἀόρατοι βασανισταὶ τῆς, οἱ προπορευόμενοι τοῦ φρικτοῦ τῆς θεάματος, τῆς πτωματώδους μορφῆς. Ἄλλ' ὁ Κίννας ἦρπασε τὰς χεῖράς τῆς καὶ τὴν καθιστάσασεν εἰπὼν :

— Μὴ φοβῆσαι, Ἄντεια. Τοὺς κρότους αὐτοὺς τῶν βημάτων τοὺς ἀκούω κ' ἐγώ.

Καὶ εἰτα προσέθηκεν :

— Εἶνε ὁ Πόντιος Πιλάτος, ὅστις ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς. Πράγματι εἰς τὴν καμῆν τῆς ἀτρατοῦ ἐφάνη ὁ Πόντιος συνοδευόμενος ὑπὸ δύο δούλων. Δὲν ἦτο νέος. Τὸ δὲ στρουγγύλον καὶ ἐπιμελὸς ἐξυρισμένον πρόσωπόν του ἦτο πλήρες τεχνῆτις σοβαρότητος. Συγχρόνως ἡ ὄψις του ἐξέφραζε θλίψιν καὶ ἀνίαν. —

— Χαῖρε, φίλε Κίννα, καὶ σὺ χαῖρε, θεῖα Ἄντεια! εἶπεν ὁ Πόντιος

Ο ΠΙΛΑΤΟΣ

εἰσελθὼν εἰς τὴν σκιάν τῆς φυστικῆς. Ἡ ἡμέρα εἶνε θερινὴ μετὰ τὴν ὁροσερὰν νύκτα. Εἶχοναι νὰ εἶνε εὐτυχὴς ἡ ἡμέρα αὕτη εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς καὶ ἡ ὑγίαι τῆς Ἄντειας ν' ἀνήσθη πάλιν ὡς οὗτοι οἱ ὑάκινθοι καὶ οἱ κλάδοι οὗτοι τῆς μηλέας οἱ καλύπτοντες τὸ φορεῖόν τῆς.

— Εἰρήνη σοι ἀπήντησεν ὁ Κίννας.

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓ' ΟΛΑ

ΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ Ν.

Ἡ καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Nancy κ. Blondlot, μελετῶν πρὸ τινος τὰς ἀκτίνες X, ἀνεκάλυψεν ἀκτίνες ἐκπεπομένες ἐκ τοῦ σωλήνος Crookes καὶ αἰτίνας δὲν ἦσαν ἀκτίνες Roentgen. Αἱ ἀκτίνες X, πράγματι, δὲν ἀνακλίνονται, δὲν θλιώνται διερχόμεναι διὰ πρίσματος, ἐν ὧ αἱ νέαι ἀκτίνες—αἷς ὁ Blondlot ἐκάλεισεν ἀκτίνες N, πρὸς τιμὴν τῆς πόλεως Nancy—συγκεντρώνονται εἰς τὴν ἐστῖαν φρακῶ ἐξ ἀργιλίου.

Αἱ ἀκτίνες αὗται διαπερῶσι σανίδας δρυὸς ἰκανῶν ἑκατοστομέτρων πάχους, πλάκας ἐξ ἀργιλίου τριῶν ἑκατοστομέτρων, ἀλλὰ δὲν διέρχονται διὰ τοῦ ὕδατος, τοῦ βεβρωμένου χάρτου, τοῦ Μολύβδου, τοῦ Λευκογύσου.

Ἡ ὑπαρξὶς των καθίσταται δὴλῃ διὰ τῆς ἐνεργείας των ἐπὶ ἀσθενούς φωτιστικῆς πηγῆς, ηλεκτρικοῦ σπινθήρος ἢ μικροσκοπικῆς φλογῆς φωταερίου ἐπὶ παραδείγματι, ἢς αὐξάνουν τὴν λάμψιν.

Ἄλλὰ πόθεν γεννώνται αἱ ἀκτίνες N; Κατ' ἀρχὰς ἐν τῷ σωλῆνι Crookes, ὅπου ὁ Blondlot τὰς ἀνεκάλυψεν. Οὐχ' ἦτον ὅμως εὐρίσκονται καὶ εἰς τὸ φῶς τοῦ λύχνου Ἄουερ, καὶ εἰς τὸ ἥλιακὸν φῶς. Πάντα τὰ σώματα ἐκτιθέμενα ἐπὶ πολὺ εἰς τὸν ἥλιον ἐκλύουσιν ὀλίγας. Πλὴθος συλλεγεῖς ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐκπέμπει ἀκτίνες N. Πάντα τὰ συμπιεσμένα σώματα εἶνε πηγαὶ τῶν ζῦλων, ἢ ἕλας κατὰ τὴν συμπίεσιν των ἐκπέμπουν τοιαύτας κανονικῶς. Ὁ βεβαμμένος γάλαξ, οὐτεὶς ἢ ὕλη ὑπέστη, διὰ τῆς βαφῆς, εἶδος συστολῆς, εἶνε πηγὴ ἀκτίνων N. Παράδοξος εἶνε ἡ ἐνεργεια τῶν ἀκτίνων N, ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ· αὐξάνουν τὴν δέξιττητα τῆς ὁράσεως.

Συμβαίνει δηλαδὴ ὥστε εἰς αἰθούσῃν ἐνθα εὐρίσκειται ὀρολόγιον μετὰ λευκῆς πλακῆς, ἐλαττωμένου βαθμῆδον τοῦ φωτός, νὰ βλέπωμεν τὴν πλάκα τῶν ὥρων ὑπὸ μορφῇν λευκῆς κηλίδος. Πλησιάζοντες εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ρίνα ἐκ βεβαμμένου χάλυβος, πηγῆν ἀκτίνων N, παρατα ἀργόμεθα διακρίνοντας τὰς ὥρας καὶ τοὺς δείκτας τοῦ ὀρολογίου! Τὸ περίεργον δὲ εἶνε ὅτι τοῦτο συμβαίνει βαθμῆδον καὶ ἐν διαστήματι ὀλίγων μονον δευτέρων.

Διὸν ὁμοῦ οὐδεμίαν νὰ καταβάλλωμεν προσπάθειαν πρὸς παρατήρησιν τοῦ φαινομένου· νὰ παρατηρῶμεν φυσικῶς, χωρὶς νὰ κοπιᾶσθαι ὁ ὀφθαλμὸς διότι ἄλλως νομίζομεν ὅτι βλέπομεν ἀνυπάρχτους μεταβολὰς λάμψεων. Ἡ παρατήρησις τοιούτου φαινομένου εἶνε λίαν λεπτὴ καὶ ἀπαίτει ὀφθαλμὸν ἐξσηκνημένον καὶ εὐαίσθητον.

Αἱ ἀκτίνες N, μὴ διαπερῶσαι τὸ γλυκὸ ὕδωρ, διέρχονται τὸναντίον διὰ τοῦ ἄλμυρου καὶ τοῦτο ἴσως εἶνε μία ἐκ τῶν μεγαλιτέρων ἐφαρμογῶν των εἰς τὴν Φύσιν, δοθέντος ὅτι τὸ ὕδωρ τῶν ὠκεανῶν καλύπτει τὰ 3/4 τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τὴν παρουσίαν των ἔχομεν μέσον ἁπλοῦν. Πρὸς τοῦτο ἐπιτίθεμεν κόκκους τινος φωσφοροῦ ἀσβεστίου ἐπὶ μελανοῦ χάρτου, καὶ τιθέμεθα ἐν τῷ σκοτει. Πλησιάζοντες σῶμα ἐκπέμπον ἀκτίνες N, παρατηροῦμεν ὅτι ὁ φωσφορισμὸς του αὐξάνει ταχέως. Ἀρκεῖ μάλιστα νὰ φουσκώσωμεν μετὰ προσοχῆς διὰ νὰ αὐξήσωμεν τὴν λάμψιν τῆς φωσφορίζουσας κόνης. Ἡ συμπίεσις ἦν ὑφίσταται ὁ ἀῆρ ἀρκεῖ διὰ τὴν παραγωγήν ἀκτίνων N. Τὸ πείραμα τοῦτο δεκνύει πόσον λεπτὴ εἶνε ἡ παρατήρησις τῶν ἀκτίνων N. Εἶνε ἀναπόφευκτον καθ' ὅλας τὰς ἐρεῖνας, νὰ μὴ ὀμυλωμένον δυνατὰ διότι ἄλλως τὸ πείραμα καταστρέφεται.

Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶνε πηγὴ ἀκτίνων N. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦτου λαμβάνομεν χάρτην ἐπιτεκαλυμμένον διὰ φωσφοροῦ ἀσβεστίου καὶ διεγείρομεν τὴν λάμψιν τοῦ φωσφορίζοντος τοῦτου σώματος διὰ τεμαγίου Ραδίου τιθεμένου εἰς ἀπόστασιν. Θέτομεν εἰτα τὴν χεῖρα, φυσικῶς ἀνοικτήν, ἐμπροσθεν τοῦ χάρτου καὶ κλείομεν τὴν πυγμὴν ὥστε νὰ προκαλέσωμεν συστολήν. Τὸ σῶμα ἐκπέμπει τότε ἀκτίνες N, ἢ λάμψιν τῆς φωσφορίζουσας πλακῆς αὐξάνει καὶ σχηματίζονται ἐπὶ τοῦ χάρτου γραμμαὶ λαμπρότεροι τοῦ βάρους περιπτώσαι τὰ νεῦρα.

Τὰ πείραματα ταῦτα ὀρειλόμενα εἰς τὸν καθηγητὴν Charpentier ἐξήγησαν, ὡς εἶκος, εἰς μέγαν βαθμὸν τὴν περιέργειαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Μόλις ταῦτα ἀνεγγέλθησαν ὁ σοφὸς πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν κ. Mascart, μετέβη εἰς Nancy καὶ ἐξήτασε τὰ ὑπὸ τῶν Blondlot καὶ Charpentier ἀναγγελθέντα πείραματα. Ἐπαναλαμβάνομεν ὁμοῦ ὅτι τὰ πείραματα ταῦτα εἶνε λίαν εὐαίσθητα καὶ ὅτι ἡ καθαρότης τῶν πειραμάτων τῶν ἀκτίνων N μεγαλῶς ἀπέχει τῆς τῶν διὰ Ραδίου πειραμάτων.

Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

- 1) Ἡ πλύσις τῶν ὀδόντων κατὰ δεκαπενθήμερον διὰ μαγειρικοῦ ἕλατος ὠφελεῖ μεγάλως.
- 2) Μετὰ μακρὰν πορείαν, ἢν εἴσθε κατάκοποι, ἀνακουφίσεσθε μὲ θερμὸν ποδολούτρον, εἰς ὃ ρίπτετε ἕλας.
- 3) Ἀποφεύγετε τὴν γρήσιν τοῦ σάκκωνος, ἢν οὗτος δὲν εἶναι ἀγνός καὶ καλῆς ποιότητος.
- 4) Μὴ τρώγετε ποτὲ κατὰ κόρον ἄλλ' ἐγείρεσθε ἐκ τῆς τραπέζης πρὶν ἢ ἀισθανθῆτε τὸν στόμαχόν σας ἐντελῶς πλήρη.

[Ἐπαται συνέχεια].

Ὁ Πόντιος, καθήσας ἐπὶ μᾶς πέτρας, παρατήρει τὴν Ἄντειαν ἀνησυχὸς καὶ εἰτα.

— Ἡ ἐρημία εἶνε ἡ μήτηρ τῆς θλίψεως καὶ τοῦ φόβου. Ἐν μέσῳ μεγάλου πλήθους δὲν ὑπάρχει τόπος διὰ τὸν φόβον. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς δώσω μίαν συμβουλὴν. Ἀντυχῶς ἐδῶ δὲν εἶνε ἡ Καισάρεια οὔτε ἡ Ἀντιόχεια. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν οὔτε ἀνώγει οὔτε ἱπποδρομία οὔτε ἄλλα τοιαῦτα θεάματα, ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ λαοῦ. Ἐδῶ δὲν ἀκούετε ἄλλο παρὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Πάντα τὰ ἄλλα εἶνε μιστὰ. Θὰ ἐπρωτίμωσιν νὰ ζῶ εἰς τὴν Σαυθίαν.

— Ποία εἶνε ἡ συμβουλὴ σας, Πιλάτε; ἠρώτησεν ὁ Κίννας.

— Ἀλήθεια, ἀτομακρύνωμαι τοῦ προκειμένου εἶπεν ὁ Πιλάτος. Αἱ ἀνησυχία μου εἶνε ἄβια μορφῆς. Ἐλέγα ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους δὲν ὑπάρχει τόπος διὰ φόβον. Ὄπωσθήποτε, σήμερον ἤμωροετι νὰ ἀπολαύσῃτε ἐν θέαμα. Ἐδῶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ εὐχαριστοῦμεθα μὲ ὅτι τύχη. Σήμερον θὰ ἀποθάνουν τρεῖς ἀνθρώποι ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Καλὸν εἶνε καὶ αὐτὸ τὸ θέαμα, ἀπὸ τίποτε. Ἄλλως τε σήμερον εἶνε ἐορτὴ καὶ ἡ πόλις βριθεῖ ἀνθρώπων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς χώρας. Τὸ θέαμα θὰ εἶνε ἀξιωματικόν. Θὰ σᾶς φυλάξω τὰς καλλιτέρας θέσεις πλησίον τῶν σταυρῶν, καὶ ἐλπίζω ὅτι οἱ κατάδικοι θ' ἀποθάνουν μὲ θάρρος. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν εἶνε περισσότερο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς ἄλλους δύο.

— Συνδιελέθην ἀρετὰ μετ' αὐτοῦ.

Κηρύττει ὅτι εἶνε υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Εἶνε ἡμερὸς ὡς περιστέρᾳ καὶ δὲν φαίνεται καθόλου ὅτι εἶνε ἄξιος θανάτου.

Ἐν τούτοις οὐ τὸν κατεδίκασε εἰς θάνατον; Ἐπεθύμωσιν ν' ἀποφύγω ταχαγὰς. Ἄν ἤξεύρετε πόσον μέγας ἦτον ὁ κίνδυνος, καὶ ποῖα φασκαὶ σφμηκῶν ἐβόμβουν περὶ τὸν ναόν! Παράτομα καθ' ἐμοῦ ἐστάθησαν ἤδη εἰς Ῥώμην. Ἄλλως τε δὲν πρόκειται περὶ πολιτοῦ Ῥωμαίου.

— Ὁ πόνος δι' αὐτὸ δὲν θὰ εἶνε μικρότερος, εἶπεν ὁ Κίννας. Ὁ Πόντιος Πιλάτος δὲν ἀπήντησεν εἰς τοῦτο. Ἀλλὰ μετὰ βραχείαν σιγὴν ἦρχισε νὰ λέγῃ, ὡσεὶ διαλεγόμενος μὲ τὸν ἑαυτὸν του :

— Μένω ἐδῶ ἀπλῶς διότι εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μείνω. Ἄλλὰ δὲν πειράζει. Ὀλίγον εὐλειν ν' ἀτομακρυνθῶ πάλιν τοῦ προκειμένου. Ὑπάγετε νὰ ἴδητε τὴν σταύρωσιν. Δὲν ἀμφιβάλω ὅτι ὁ Ναζαρινὸς θ' ἀποθάνη γενναίως. Διέταξα νὰ τὸν μαστιγώσωσιν, ἐλπίζων οὕτω νὰ τὸν σώσω. Διότι δὲν εἶμαι ἀπάνθρωπος ἀνήρ. Ἄλλ' ἐκεῖνος, ἐνῶ ἑμαστιγοῦτο, ἦτο ὑπομονητικὸς καὶ πρῶος ὡς ἀμῖνος καὶ ἠύλογος τὸν λαόν. Καὶ ἐνῶ ἔφερε τὸ αἷμά του ὑψωνε τὰ βλέμματά του πρὸς τὸν οὐρανόν καὶ προσήχετο ὑπὲρ τῶν ἡμῶν του. Οὐδέποτε εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου θαυμαστότερον ἄνθρωπον. Καὶ αὐτὴ ἡ γυνὴ μου μὲ ἐνοχλεῖ ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτοῦ, λέγουσα : Μὴ ἐπιτρέψῃς ν' ἀποθάνῃ ὁ ἀδῶος, μή, μή, μή! Κ' ἐγὼ ἐδοκίμασα νὰ σώσω τὸν ἄνδρα. Δις ἀπήθυνα τὸν λόγον πρὸς τοὺς πείσιμονας ἐκεῖνος ἱερεῖς καὶ τὸν κατηγορούμενον ἐκείνον συμφετόν. Ἄλλ' εἰς ἀπάντησιν ὑψωνον τὰς χεῖράς των πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐν ἀγανακτησίᾳ, ἤνοιγον εὐθεῶς τὰ στόματά των ὡς ἀγρία θηρία, καὶ ἐκράγαζον ὅλοι μὲ φωνήν : « Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν! »

5) Ἐάν εἰς τὸν κοιτῶνα σας ἔχετε κώνωπας κρεμάσατε κλάδον εὐκαλύπτου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἀφαιροῦντες τούτον κατὰ τὴν νύκτα. Ἡ ὄσμη τοῦ εὐκαλύπτου διώκει τοὺς κώνωπας.

6) Εἰς τὸν κήπον ἢ τὴν αὐλήν σας, ὡς δένδρον, προτιμήσατε τὸν εὐκαλύπτον, διότι οὗτος καὶ ταχέως ἀναπτύσσεται καὶ ἀποξηραίνει τὸ ἔδαφος καὶ ἐξυγιάζει αὐτό, ἐκτός τοῦ ὅτι ἐκδιώκει τοὺς κώνωπας, οἵτινες εἶναι οἱ φορεῖς τῶν ἐλειογενῶν πυρετῶν.

7) Ὁ περίπατος ἐπιβάλλεται ἐπὶ μίαν ὥραν καθ' ἑκάστην. Προτιμώτερον οὗτος νὰ εἶναι ἐξοχικός. Ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν συνιστῶμεν τὰς ἐξοχικὰς ἢ θαλασσίας ἐκδρομὰς.

8) Ἡ ἀνανέωσις τοῦ ἀέρος τῶν δωματίων εἶναι ἀπαραίτητος καὶ μάλιστα νὰ γίνεταί αὐτὴ διαρκῶς. Τὴν νύκτα ἀκόμη καθ' ὕπνον ἀφίνετε τὸ παράθυρον ὀλίγον ἀνοιχτὸν εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἰσέρχεται καθαρός ἀήρ.

9) Ἡ ἐνδυμασίᾳ σας πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνος μὲ τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους· οὐδέποτε ὅμως πολὺ βαρεία.

10) Ἡ καθ' ἑκάστην πλῆσις τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων ἐπιβάλλεται καὶ μάλιστα μεθ' ἑκάστον γεῦμα.

Σ. ΡΟΚΚΟΣ, Ιατρός

Ε. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

Ὁ ἀρτὶ ἀφιχθεὶς Πρόεδρος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος, ὁ κυριώτερος παράγων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

✱

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ἡ φωτογραφικὴ ὑπηρεσία τῆς «Εἰκονογραφημένης» προκηρύσσει μέγαν φωτογραφικὸν διαγωνισμόν ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

1) Ὁ διαγωνισμὸς ἐν πρώτοις εἶναι ἀνοικτός, δηλαδὴ δύναται νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτὸν καὶ μὴ συνδρομηταὶ τῆς «Εἰκονογραφημένης».

2) Ὡς θέμα δίδεται τὸ ἐξῆς: Ἐκαστος συνδρομητῆς τῆς «Εἰκονογραφημένης» ἢ μὴ δύναται νὰ ἀποστείλῃ τὴν φωτογραφίαν τοῦ τέκνου του, τοῦ ἀνεμιῦ του ἢ ἀνεμιᾶς του, ἐγγόνου ἢ ἐγγονῆς του, τοῦ προσφιλεστέρου του τέλος συγγενοῦς του μέχρις ἡλικίας τὸ πολὺ δώδεκα ἐτῶν.

3) Μέγεθος φωτογραφίας ἢ σχῆμα δὲν δαίξεται.

4) Αἱ φωτογραφίαι θὰ διακριθῶσι εἰς δύο κλάσεις: εἰς καλλονὰς καὶ εἰς καλλιτεχνικὰς (artistiques). Θὰ βραβευθῶσι δηλαδὴ τὰ ὠραιότερα παιδάκια καὶ αἱ ὠραιότεραι σιτάσεις ἢ ἐκφράσεις. Ἐὰν τρεῖς δὲ ἐξ ἑκάστης κλάσεως.

5) Αἱ βραβευθησόμεναι φωτογραφίαι θὰ δημοσιευθῶσι.

6) Τὴν κρίσιν θὰ ἐκφέρῃ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ καλλιτεχνῶν.

7) Δεκταὶ αἱ ἀποστολαὶ ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου. Δέον ὅμως νὰ ᾧσι καλῶς συνσκευασμέναι αἱ φωτογραφίαι,

ἐντὸς χαρίτης θήκης, νὰ σταλῶσι δὲ ἢ ἐπὶ συστάσει—ταχυδρομικῶς λογίζονται ὡς ἐντυπα—ἢ διὰ κομιστοῦ πρὸς τὸν κ. Ν. Πιλάβιον, ἀρχισυντάκτην καὶ διευθυντὴν τῆς φωτογραφικῆς ὑπηρεσίας τῆς «Εἰκονογραφημένης», ὁδὸς Ἀγγέλου ἀριθ. 16 Ἀθήνας, μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Φωτογραφικὸς διαγωνισμὸς» τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστολέως, τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ εἰκονιζομένου προσώπου.

✱

Η ΚΑΛΟΝΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ Ο ΚΟΡΣΕΣ

Τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ γυναικείου φύλου πρὸς παραγωγὴν τεχνητῆς καλλονῆς τοῦ ἔργου τούτου τῆς ματαιότητος καὶ τοῦ ψεύδους συνδυάζουσι ὅλας τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας. Δανεῖζονται ἐκ τῆς χημείας διαφόρους κόνεις καὶ χρώματα ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν βᾶσιν τῶν καλλονικῶν τοῦ προσώπου. Ἡ Φυσικὴ παρέχει διάφορα ἐργαλεῖα καὶ τὴν ἠλεκτρόλυσιν πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ γνοῦ τῶν χειλέων καὶ ἐξάλειψιν τῶν ἀνταρῶν κηλίδων. Ἀδιακρίσια τις μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι πολλοὶ φιλάρεσκοι γυναῖκες δὲν διστάζουσι νὰ ἐφαρμώζωσι ἐπὶ τοῦ προσώπου των ἐπὶ ὀλοκλήρους νύκτας τεμάχια ὀμοῦ αἰμάστοντος βοείου κρέατος.

Πόσαι μηχανικαὶ συνθέσεις δὲν τίθενται πολλάκις εἰς ἐνέργειαν πρὸς ἐξάλειψιν μιᾶς κηλίδος τοῦ προσώπου ἢ μιᾶς ρυτίδος τῶν παρειῶν ἢ τοῦ μετώπου. Ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ὀλοκλήρους μῆνας δύο τούλαχιστον ὥρας καθ' ἑκάστην ὑποβάλλονται εἰς ἐπώδυνον θεραπείαν διὰ διαφόρων μηχανικῶν μέσων πρὸς ἀπόκτησιν ἐφημέρου ὠραϊότητος. Ἡ τεχνητὴ αὕτη καλλονή, ἢ δανεισθεῖσα λάμψιν, ταχέως μαραινέται, τὸ πρόσωπον ἐκλεπίζεται, ἐξαντλεῖται καὶ ταχέως ρυτιδούται.

Τὸ πρόσωπον κατὰ τὸν Degraive εἶνε διὰ τὴν γυναῖκα ὅ,τι τὸ ἄνθος διὰ τὸ φυτόν, ὅ,τι τὸ ῥόδον διὰ τὴν ῥοδέαν. Ὅθεν τί ἠθέλετε εἰπεῖ περὶ ἐνὸς ἀνθοκόμου, ὅστις διὰ νὰ καταστήσῃ ὠραῖον ἄσχημόν τι ῥόδον, ἀντὶ νὰ καλλιεργήσῃ τὴν ῥοδέαν, δι' ἐνὸς πινέλλου ἐφροντίζει νὰ χρωματίσῃ αὐτὸ τούτο τὸ ῥόδον; Τοῦτο αὐτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ ἐκείνας τῶν κυριῶν αἰτινῶν διὰ νὰ ἀποκτήσωσι ὄρατον καὶ ὠραῖον πρόσωπον, ἀντὶ νὰ περιποιηθῶσι τὸν ὄργανισμὸν των καθ' ὅλου, φροντίζουσι διὰ κοπιωδῶν φροντίδων καὶ ἐναλλάσσουσι ὅλα τὰ χρώματα τῆς Ἰριδος ν' ἀποκτήσωσι πρόσκαιρον τεχνητὴν καλλονήν.

Τὸ πρόσωπον εἶνε ὁ πιστὸς καθρέπτης τῆς γενικῆς καταστάσεως, τῆς ὑγείας, τῶν παθήσεων τοῦ ὄργανισμοῦ μας. Ἐξ ὅλων τῶν ὀργάνων τῆς φυτικῆς ζωῆς τὸ γαστρεντερικὸν σύστημα φαίνεται ἔχον ἄμεσον ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ προσώπου. Ἡ ἐλαχίστη διαταραχὴ περὶ τὴν λειτουργίαν του ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ προσώπου. Ἐλαφρὰ διαταραχὴ περὶ τὴν πέψιν, παροδικὴ τις δυσκοιλιότης καθιστᾷ τὸ πρόσωπον ὑπεραιμικόν, προξενεῖ τοιαύτην ἐρυθρότητα ἣτις διὰ τῆς ἐπανειλημμένης παρουσίας τῆς καταλήγει συνήθως εἰς τὴν ἀκμήν τοῦ προσώπου ἢν τόσον ἀποτροπιάζονται αἱ κομψοῦμαι κυρίαί μας. Ἐπανειλημμένα δυσπεπτικὰ διαταραχὰ παράγουσι διαφόρους κηλίδας τοῦ προσώπου, τὰ ἐκζέματα καὶ ἐν γένει ὅλας τὰς δερματικὰς παθήσεις, αἰτινῶν ἀλλοιοῦσι τὰ κανονικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου, ἀμαυροῦσι, κιτρινίζουσι, στιγματίζουσι καὶ τέλος ρυτιδοῦσι τὸ δέμα. Ἐάν λοιπὸν θέλετε νὰ διατηρήσῃτε τὸ λεῖον καὶ ῥοδινὸν χρῶμα τοῦ προσώπου σας, προνοεῖτε περὶ τοῦ στόμαχου σας. Προφυλάσσετε ἀπὸ γαστρεντερικὴν δυσπεψίαν, κακὴν διατροφήν, ὑπερβολικὰς διαιτητικὰς καταρνήσεις, στομαχικὰς στερήσεις κτλ. Μία ἐπίσης ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων αἰτιῶν εἶνε ἡ χρῆσις τοῦ στηθοδέσμου· ὁ εὐθύς στηθόδεσμος ὁ ἐν χρήσει ὑπάρχων τὴν σήμερον.

Ὁ μέγας Cuvier ἀποτεινόμενος εἰς νέαν κυρίαν ὠραν καὶ πολὺ στενοχωρημένην διὰ τοῦ στηθοδέσμου τῆς ἔλεγεν. «Τὸ ἄνθος τοῦτο εἶνε ἡ εἰκὼν σας κυρία. Τοῦ ὁμοιάζετε χθές, ἢ ἄς ὁμοιάσῃ αὐρίον». Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ ἐνδοξὸς φυσιολόγος εἰδείκνυε τὸ ἴδιον ἄνθος μαρνανθὲν καὶ διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς αὐτὴν τίνος ἐνεκὸν ἡ αἰφνηθῆσα αὕτη μεταβολή, εἰδείκνυε εἰς τὸ μέσον τοῦ κλώνου ἕνα κόμβον, ὃν ἀπὸ τῆς προηγουμένης εἶχε δέσει. Τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ στηθοδέσμου, τοῦ ἐν χρήσει σήμερον, ἀποτελεῖ σκληρὸν ἐπίπεδον, ὅπερ στενοχωρεῖ λίαν τὴν κοιλίαν ἐκ τῶν πρῶσω πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ μεταβάλλει τὴν θέσιν τῶν διαφόρων ἐν αὐτῇ εὐρισκομένων σπλάγγνων, ἕνεκα τοῦ ὁποίου παράγονται διάφορα δυσπεπτικὰ διαταραχὰ ἢ ἐντεροπτοσις καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐργονται κατόπιν ἀλλεπάλληλοι αὔπνιοι, στενοχωρίαί, νευρικαὶ αἰσθήσεις θερμότητος καὶ τόσαι ἄλλαι παθολογικαὶ καταστάσεις, αἰτινῶν ἀλλοιοῦσι καὶ κηλιδούσι τὸ ὠραῖον πρόσωπόν των. Ὅλαι αὗται αἱ ἀλλοιώσεις δὲν ἠθέλον παραχθῆ ἑάν, κατὰ τὸν Ιατρὸν Degraive, ὁ στηθοδέσμος ἦτο οὕτω κατασκευασμένος ὥστε περιελάμβανεν, ὕψωνεν, ἐλαφρῶς καὶ ἐκράτει τὴν κοιλίαν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἑάν ἐν ἄλλοις λόγοις ὁ στηθοδέσμος ἦτο κοιλιακός.

Ἐάν λοιπὸν θέλετε νὰ διατηρήσῃτε τὴν καλλονὴν σας μεταβάλλετε τὸ εἶδος τοῦ στηθοδέσμου τοῦ ἥδη ἐν χρήσει εὐρισκομένου. Καταφύγετε εἰς ὅ,τι παραγγέλλει ἡ ὑγίεινὴ καθ' ὅλου. Τότε δὲ, βεβαιωθῆτε, ὅτι πολὺ ἄργα ἢ ἀρεθῆτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγητε εἰς τεχνητὰ μέσα.

Δ^ρ Α. ΤΡΑΧΙΑΝΗΣ, Δερματολόγος